

KAMNIŠKI

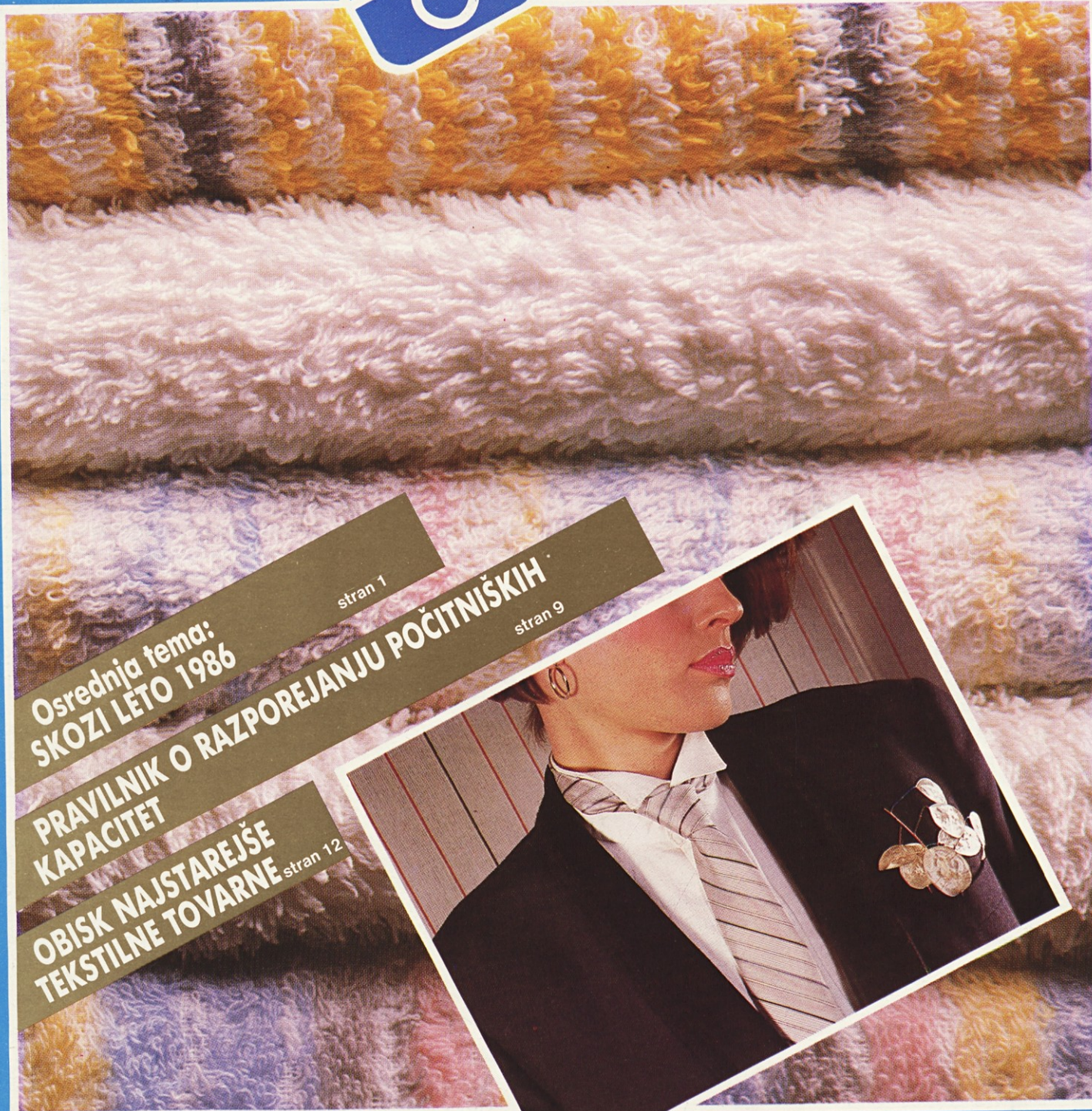
TEKSTILEC

Svilanit

letnik XXIV · leto 1986 · številka 11-12

Osrednja tema:
SKOZI LETO 1986

stran 1

PRAVILNIK O RAZPOREJANJU POČITNIŠKIH
KAPACITET

stran 9

OBISK NAJSTAREJŠE
TEKSTILNE TOVARNE

stran 12

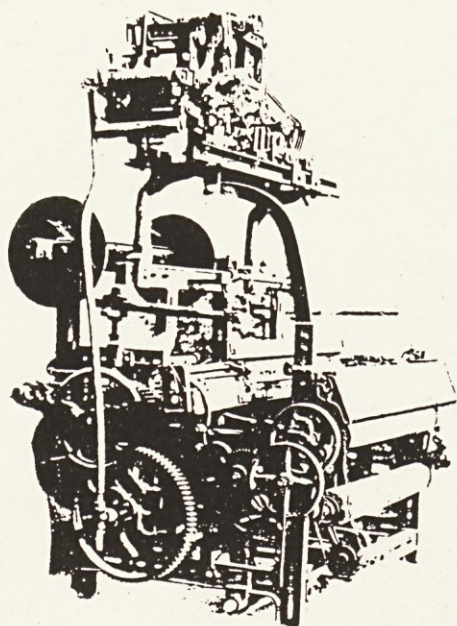
Vsebina:

Osrednja tema: Skozi leto 1986	1
Proizvodna dogajanja: Protipožarna zaščita v praksi Serienpacker – nov pakirni stroj Robe pa ni in ni ...	7
Iz uradnih listov za življenje: Pravilnik o razporejanju počitniških kapacitet	9
Iz dela DPO in društev: Obisk najstarejše tekstilne tovarne Mladi smo imeli konferenco	12
Po sledih prispevka: Recimo bobu bob	12
Še en prijeten počitniški kotiček	14
Kdo so naši častni gostje	16
Ta Amerika	18
Dragi dedek Mrz	20

Vstopamo v novo leto

SREČNO '87

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«
Letnik XXIV. št. 11 – 12 1986
Glasilo delovne organizacije
»SVILANIT« Kamnik

Glasilo urejuje uredniški odbor
Anka Hubad, Anton Jerman, Janez Kimovec,
Marinka Gomiršek, Marinka Pinterič
Odgovorna urednica: Mija Senožetnik
Tehnični urednik: Ivana Skamen in
Andrej Verbič

Naklada: 900 izvodov
Grafična izvedba: Franjo Jereb – Idrija

Le še nekaj dni nas loči do zaključka poslovnega in koledarskega leta. Ni še dolgo, ko smo planirali naše poslovanje, že si na podlagi rezultatov letošnjega leta zastavljamo nove naloge in cilje za naslednje obdobje.

Leto 1987 bo po celotnem prihodu pomemben mejnik. Prvo milijardo celotnega prihoda, katero smo dosegli v letu 1962 bomo prekoračili kar za tisočkrat. Podatek, ki nam, kljub močni inflaciji, pove, da je realna rast delovne organizacije zelo uspešna. Po ocenah predvidevamo, da bodo rezultati poslovanja zelo uspešni. Kljub visoki rasti akumulacije pa ne bomo mogli v celoti zadostiti našim željam, ki jih imamo po modernizaciji opreme, povečanju proizvodnih in skladiščnih prostorov in ne nazadnje tudi željam po še boljšem družbenem standardu in primernih osebnih dohodkih. Prav te dni pripravljamo predloge poslovne politike za leto 1987. Prednost bomo dali modernizaciji tehnološke opreme, varnosti za normalno poslovanje in skrbi za osebne dohodke in družbeni standard. Vse ostale možnosti pa bomo namenili pripravi novih prostorov za izboljšanje pogojev proizvodnje in tudi delovnih pogojev. Pri načrtovanju pa bomo morali upoštevati že vsa angažirana sredstva v preteklosti, to je vračilo kreditov za strojno opremo. Posebno pozornost bomo dali pravicam za uvoz opreme, katere želimo seveda čim bolj izkoristiti.

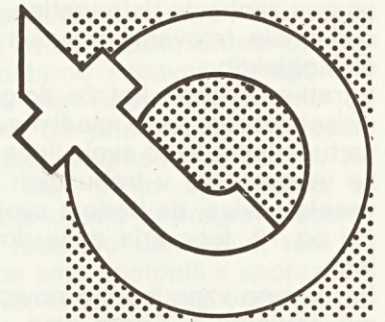
Z vso pozornostjo spremljamo pripravo pogojev za gospodarjenje v naslednjem letu. Precejšnje spremembe se obetajo na področju osebnih dohodkov. Bojimo se večjih omejitev, vse pa bo seveda vezano tudi na rezultate gospodarjenja, čeprav vse tako kaže, da bomo dodatno obdavčeni, če bomo imeli nadpovprečne rezultate. Zelo veliko se govori o potrebi izvoza, o boljših pogojih izvoznikov, kar mislim, da je nujno. Saj se o tem že dolgo govori, skoraj nič pa ne ukrene. Naša poslovna politika glede izvoza je stabilna. Ne smemo umakniti s svetovnega trga naših izdelkov, morali bomo vztrajati, saj se pogoji za izvoznike enkrat le morajo spremeniti na bolje. Naš izvoz za prihodnje leto načrtujemo na isti ravni kot ga že imamo, nova strojna oprema pa nam bo v pomoč, da bomo lažje zadostili zahtevam zahodnega trga in ponudili tudi še boljši asortiman.

Tudi v bodoče si bomo morali pomagati z inozemskimi krediti glede nabave reprovizualnega materiala, predvsem pa barv in rezervnih delov, saj ni pričakovati boljše likvidnosti naših poslovnih bank. Da ne bi bilo presenečenj, se že vnaprej pripravljamo na takšno situacijo.

Vse kaže, da bo leto pred nami težko in bo zahtevalo maksimalno angažiranje vseh zaposlenih, predvsem pa strokovnih delavcev, da bi premagali prepreke, ki nam bodo ovirale doseganje naših ciljev. Prav je, da s slogom in smelostjo vkorakamo v NOVO LETO, obenem pa želim vsem članom kolektiva SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1987.

Matija Jenko

SKOZI LETO 1986

Osrednja tema

JANUAR

V JU-stilu nas preseneti januarski paket, ki nam ga namenja DS DO. V njem najdemo naročilo, da smemo s 1.1.1986 na »obisk« le v obratno amubulanto Svilanit, če nam bo zdravje nagajalo, od novega leta dalje pa se »Svilanitovim zobem«, potrebnim popravila, pridružijo še »Etini«. V letu, ki nas čaka bomo preventivno okrevanje koristili skupaj z delavci, ki jih bo zaradi zdravstvenih težav predlagala zdravniška komisija. Zavrnen je predlog sprememb počitniškega letovanja; nismo za to, da bi komisija po »prosti presoji« v kočljivih zadevah razporejala delavce, pa tudi ne za skupinsko koriščenje počitniških kapacitet, ki so največkrat le na papirju, in ki jim da prednost za koriščenje pred delavci posamezniki.

Na zborih delavcev je kot v mravljišču: predlagani kandidati za člane delegacij polnijo liste papirja, kandidati se funkcij otepajo in predlagajo druge za to, kar sami ne marajo. No, nekaj je le takih, ki omagajo in pristanejo, da bodo v naslednjem mandatnem obdobju so krojili usodo življenja družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti.

Ljubljanski zmaj za lepe svilene izdelke

Novo leto nam prinaša nagrado za minulo delo: s starim letom se je poslovil dodatek za stalnost, ki ga je nadomestil dodatek za minulo delo. Ker nam bo ta prinesel debelejšo kuverto na plačilni dan, nismo prav nič jezni.

Ker gremo v Svilanitu »vštric« z modo, so nam prelepi šali in ljubki metuljčki, pa barvne rute prinesle priznanje: Ljubljanskega zmaja, ki smo ga seveda vsi skupaj zelo veseli.

Sploh pa nam je ljubljanski sejem MODA 86' prinesel tudi veliko novih naročil, kar se seveda pri januarskem kupčku dohodka pozna: zabeležili smo rekordnih 57 starih milijard in doobra postrgali s polic vso zalogo.

Tudi gasilci so se sestali na občnem zboru in ugotovili, da bo potrebno posvetiti več skrbi za kadrovske rasti mladih delavcev.

FEBRUAR

Februar je tisti mesec vsako leto, ko potegnemo črto pod rezultati poslovanja minulega leta. Seveda nam številke pod črto povedo, kako pridni smo bili pri delu, koliko stroškov smo »pridelali« in koliko prihranili v minulem letu. Povedali so nam, da smo povečali proizvodnjo in dobro prodali kar smo naredili, saj smo racionalno nabavljali in trošili surovine in da nam je izvoz prinesel štiri milijone dolarjev. Zato smo se smelo odločili za povišanje osebnih dohodkov za 20 % in za denarno nagrado v višini 30.000 din, seveda pa smo napolnili tudi sklad skupne porabe z 62.000.000 din. Istočasno smo se odločili tudi za gospodarski plan za leto 1986, v katerem naj bi pridelali celotnega prihodka 6.624.054,845 din. Torej bomo morali s pridnostjo in racionalnostjo nadaljevati.

Če verjamete ali ne, člani samoupravnih organov so s pridnostjo in racionalnostjo nadaljevali že kar na isti seji: sprejeli so nič manj in več kot devet samoupravnih sporazumov: Smo za dogovor o temeljih družbenega plana občine Kamnik v obdobju 1986-1990 in samoupravni sporazum SIS družbenih dejavnosti in materialne

proizvodnje s pogojem, da se prispevne stopnje ne povečujejo. Da bi s kakšno rožico še ozaljšali naš gorski bisser smo tudi za sporazum o sofinansiranju skupnosti RTC Velika planina; da pa bodo krajevne skupnosti zadovoljevale svoje potrebe in se razvijale v brhke zaveznice krajanov smo pripravljani 0,20 % sredstev iz čistega dohodka namenjati tudi v obdobju 1986-1990. Naš »lepotec« . zdravstveni dom onkraj Bistrice bo potreboval še približno 500 milijonov do zaključne dograditve. Da bi ga oblekli in obuli kot se spodobi, smo podpisali sporazum o združevanju sredstev po zaključnem računu leta 1985, 1986 in 1987. Tako smo februarja namenili zanj 19.000 na zaposlenega delavca. Potrdili so dopolnitve in spremembe nekaterih samoupravnih splošnih ak-

Delavci na zboru delavcev glasno povedo, da se jim zdi krivično kriti del stroškov za osebna varovalna sredstva, medtem ko se v delovni skupnosti brezplačno delijo modni dodatki.

Odgovor na vprašanje so dobili, lahko pa bi bil zapisan tudi takole:

Primerjava osebnih varovalnih sredstev z modnimi dodatki ni možna, niti ne po obsegu stroškov, niti namenu. pri delitvi modnih dodatkov je bil upoštevan namen reklamiranja naših izdelkov.

Uspešnost reklamiranja se že kaže v praksi: nekateri nosijo modne dodatke v kombinaciji s copati, torej so naši izdelki primerni tudi za dom; drugi pa jih uporabljajo le za svečane prilike izven tovarne. Tako jih lahko dolgo časa uporabljajo in reklamirajo »najnovejšo« modo v Svilanitu ...

tov v zvezi z opredelitvijo števila delegacij ter zastopanostjo TOZD in DSSS, s katerim smo število delegatskih mest zmanjšali skoraj za polovico. Racionalno, ni kaj! Predlagali smo tudi kandidate za samoupravne organe DO, TOZD in DSSS.

Obvestila na oglasnih deskah so nas opominjala, da je čas priprav in prijav za stanovanjska posojila, za zbiranje prosilcev za stanovanja; še posebno

so nas zanimale tiste vrstice, ki so že obljubliale letovanje v naših počitniških objektih.

Skratka, živahen kot že dolgo ne, ta mesec februar, ki je mladim mamiciam, pa tudi tistim, ki so svoje ljube otročičke varovale še v trebuščkih prinesel veselo novico, da bodo s svojimi malčki od 12. februarja dalje doma celo leto.

Pa še eno vzpodbudno novico moramo zapisati: f. Egerii smo »izvozili« tudi naše znanje – misel, razvoj, tehnično in tehnološko predpripravo in izdelavo prototipov frotir plaščev. Najzahtevnejšemu smo določili ceno v višini 1100 DM, manj zahtevnejšima pa 900 oziroma 750 DM.

Zanimiva pa je cena za delo in čas – le 40 DM.

MAREC

Seveda ne moremo mimo praznika žena, ki je bil kot vsako leto v naši menzi. Praznik, ki žal traja le 24 ur v letu.

Glasba iz zvočnikov, ki nas je pozdravila ob prihodu na delo nas spravlja v slabo voljo, saj iz zvočnikov bolj hrešči kot doni, ampak vseeno: 13. marca volimo in izvolimo okoli 250 delegatov v naše samoupravne organe in delegacije DPS in SIS. Vsak tretji »Svilanitovec« postane tega dne pomembnejši član naše družbe.

Sprejemamo tudi paket pomembnih odločitev: odločimo se, da bomo nabavili osnovnih sredstev v TOZD FROTIR za 668.339.370 din, med pomembnejše pa sodi nabava: 12 brezčolnič-

nih statev, robilni dolž. avtomat in širinski avtomat, pakirni stroj.

V TOZD SVILA so se odločili za nakup osnovnih sredstev v višini 3.910.300 din in 64.145 DM, seveda pa bosta morali temeljni organizaciji nekaj »malega« primakniti tudi DSSS: okroglo 40.000.000 din.

Dražja osnovna preja, energija in prevozi imajo za posledico višje cene našim izdelkom od 10 do 20 %.

Veseli smo novic iz prodajne službe, ki nam pravijo, da se povpraševanje iz januarja nadaljuje v februar in marec in da v fakturirani realizaciji prodaje vsak mesec postavljamo nov rekord. Iz februarskih 71,2 milijardi din, v marcu poskoči na 86 starih milijard. Skratka, če bi imeli več izdelkov, bi jih še več prodali. Neznane devizne kvote so botrovale težavam v prodaji pri izvozu, skrbi pa nam povzročajo informacije s tujih tržišč, ki postajajo nezanesljiva. Seveda nam tuje tržišče, kjer cene osnovnih surovin celo padajo, ne priznajo naše vrtoglave stroškovne inflacije, zato je bilo celo nekaj naročil iz Anglije in Nemčije odpovedanih.

Z večjimi in manjšimi težavami se proizvodnja srečno prebije skozi prvo tromesečje, pod planiranimi cilji je zastala le tiskarna, ki je zaradi pomanjkanja dela že morala na »prisilni« odidih.

Preglavice nam povzročajo tudi mali glodalci. Preveč smo radodarni in jim puščamo ostanke hrane, zato nas preko Informatorja resno poučijo, da je tovrstna dobrota odveč!

Za slovo od meseca marca zadnji delovni dan pričnemo eno uro bolj rano.

APRIL

Čeprav prvoaprilska sobota ni bila prvega aprila, je za novopečene in že izkušene delegate samoupravnih organov izpadla kot neslana prvoaprilska šala. Z željo, da bi novoizvoljene napolnili z znanjem s področja samoupravnega odločanja ter delitvi in razporejanja dohodka, smo jim zagrenili delovni dan, »starim« delegatom pa za zaključek njihovega delovanja vzeli še tiste nekaj trohice volje, da bi si z »novimi« izmenjali izkušnje. Milo rečeno, nesrečno izbran predavatelj, je maloštevilnim prisotnim »šolarčkom samoupravljanja«, pregnal vse želje, da bi sodelovali pri odločanju v samoupravnih organih in jim dal misliti, da bi bilo koga od »pomembnih« družabenopolitičnih delavcev »po hitrem postopku« spraviti s stolčka. Po »končanem usposabljanju« so se vsi skupaj neverjetno hitro odpravili domov. Niso jih premamile ne dobro obložene mize, ne Ivanova harmonika.

Odločimo se za najugodnejšega ponudnika proizvajalcev statev: 12 statev bomo kupili od firme Saurer iz Švice, tipa tery matic 400, delovne širine 225 centimetrov. Zanje se odločimo, ker so kvalitetne in po takšni ceni, ki jo bo prenesel naš skupni žep. Že deset let se vrtijo statve omenjene firme v naši tkalnici, zato o njih vse dobro.

Prvo tromesečje nam prinese vzpodbudne poslovne rezultate; imamo 2.242.959.786 din celotnega prihodka, izvozili smo za 925.546 \$, sicer manj kot lani, a kljub temu predstavlja 18,99 % celotnega prihodka. Ker smo bili pridni, je naš srečni dan 25. april, ko prejmemo delavci enkratno izplačilo v višini 15 % OD v prvih treh mesecih, aprila pa že delamo tudi za 15 %-ov višje osebne dohodka.

Določila samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih, ki smo jih sprejemali že preteklo leto, dobijo na delavskih svetih kriterije glede delitve regresa za letni dopust. Dogovorimo se, da 50 % sredstev dobimo vsi enako, 50 % pa glede na osebni dohodek delavca, število otrok in pogoje dela.

Čeprav si je komisija za družbeni standard močno oddahnila, ko so velike bele plahte papirja oznanjale srečne letovalce v naših počitniških objektih, se s tem seveda še ni rešila vseh težav počitnikovanja, posebno pa ne jeze tistih, ki na belem papirju niso bili zapisani. Svojim sodelavcem pa je k paketu prijetnosti in neprijetnosti dodala še nekaj ukrepov o redu in disciplini v počitniških objektih. Kdor bo kaj polomil, razbil ali kakšno drugo neumnost zakrivil, bo to v bodoče tudi nadomestil. Podražila je tudi prispevek k malici, uredila denarna nadomestila za malico in najstrožje prepovedala »obisk« naših kuharskih mojstrov.

Volili smo

MAJ

Ljubezen, mladost, pa rožice ... Ah, v kaj vse bi lahko povila mesec maj! Reči, zaradi katerih nam poskakuje srce kot mladenkam in mladeničem. Letos je bila ta reč še nekoliko bolj živahna. Srca so nam utripala še močnejše zaradi strahu pred radioaktivnim sevanjem, ki bi nam utegnilo tako ali drugače škoditi. Pa ne le nam, tudi naši ljubi zelenjavi, ki je komajda uglekala beli dan, pa jurčkom, ki so poganjali kot nori. »Naučili smo se rokovati z Geigerjevim števcem in se »šli« znanstvenike. Še nikoli nisem videla toliko lepe solate, jurčkov, redkvice in ostale zelenjave. Posebno radi smo merili domača jajca in ker jih prinašalci niso vedno odnesli domov, smo jih kar skuhalo in pojedli.« Tako je pripovedovala moja sodelavka in prisežem, res je bilo tako.

Poleg ljubezenskih in černobilskih vošnjav, se mesec maj pričinja in zaključuje v duhu delavskih srečanj. Kot vsako leto tudi to ne mine brez delavskega piknika v Kamniški Bistrici, kjer naša konferenca sindikata prejme priznanje srebrni znak ZSS za aktivno delo, vsi, ki smo bili tega lepega sončnega dne v nedrju Kamniških planin pa smo se imeli lepo. Da smo ga zaključili tudi... Seveda, saj smo se 31. maja odpravili na sindikalni izlet v štajersko prestolnico.

Pa smo bili maja res aktivni! Članice enote PMP so v prepričanju, da »zavest in znanje preprečuje nesreče« svoje delo na občinskem tekmovanju opravile tako odlično, da so zmagale,

in se junija udeležile republiškega tekmovanja. Uspešne so bile tudi gasilke, ki so na občinskem tekmovanju z malo smole zasedle drugo mesto, gasilci pa so se uvrstili na sredino razpredelnice. Seveda so si za svoje delo zaslužili še kaj bolj prijetnega kot je tekmovanje. Zato so se odpravili na strokovno ekskurzijo v Krško, kjer so obiskale svoje poklicne tovariške. Ker je maj mesec mladosti, so ga Kamničani letos še posebno zanimivo praznovali. Ne bodo kmalu pozabili srečanja z mladimi iz vse Jugoslavije v Beogradu.

Za okroglo mizo smo se tudi odločili: berača bomo oblekli in obuli, nikakor pa ne prodali. Da ne bo zmot in ugi banj, mislimo na berača – počitniški dom z Raba.

Beli dan je zagledala tudi objava razpisa za vpis v tekstilno šolo za odrasle v Domžalah, bodoči šolarji pa so neumorno trkali na vrata kadrovskega oddelka, da bi zvedeli še to in ono o šolanju.

Jezimo se nad podiranjem stare »kolesarnice« za zgradbo svile, saj nove še od nikoder ni.

Povpraševanje po nakupu naših izdelkov se nekoliko umirja, vendar je prodaja še vedno solidna.

Delavski svet DO je potrdil cene počitnikovanja, ki so takšne, da jih bodo zmogli tudi bolj plitki žepi. Penzijske usluge stanejo našega delavca 1.840,00 din na dan, za svojo boljšo polovico pa bo seveda moral prispevati nekaj tisočakov več.

Delavski sveti temeljnih organizacij so spet v elementu: sprejemajo samoupravne sporazume o temeljnih plana

SIS materialne dejavnosti – kar osem, smo tudi za sporazum, ki načrtuje poživitev kulturno zabavnih in športnih prireditev na Rabu, podpišemo še sporazum, da pristopamo k posebni raziskovalni skupnosti za tekstil. Ne moremo tudi mimo sporazuma, ki opredeljuje obseg in program izobraževanja tekstilne usmeritve, radi ali neradi, pa smo pristopili k sporazumu SPIZ SRS, ki zaradi vse večjega naraščanja upokoјencev predvideva v naslednjem srednjeročnem obdobju višje prispevne stopnje. Temu ne gre oporekati, saj nam je materialno stanje upokoјencev več ali manj znano. Potrdili smo še prioriteto listo s 16 kandidati za dodelitev stanovanj in posojil. 650 novih tisočakov in 500 novih tisočakov ni veliko, a se jih bo 32 novograditeljev in 26 adaptatorjev vseeno razveselilo.

Za nakup rezervnih delov, surovin, kemikalij in barvil v tujini smo najeli kredit v višini 500.000 DM pri firmi FIMEX GMBH Wien, ali Dunaj po naše, vrniti pa ga bomo morali v 180 dneh. Imenovali smo še komiteje za SLO in DS.

JUNIJ

Stara, dobra zelena »katrca« odhaja na pot do Lošinja, pa nazaj v Istro, naložena s počitniško kramo in popotniki, ki so postorili vse, kar je bilo še potrebno, da bi se dopustniki lepo imeli na oddihu...

Ker je na popotovanju kašljala in kihala so jo 24. junija člani delavskih svetov upokoјili in se odločili zaposliti

Kolesarke na popotovanju DOBER DAN NAŠI

mlajšo. Pa ne le to: med upokoјence je odšel tudi stari OM iz nabave, nadomestil pa ga je imenitni kamion Mercedes. Nova »konja« sta nas stala okroglo milijardo.

Sledimo tudi računalniški mrzlici: terminali so dobili nove mize in stole, barvna kuhinja barvarne pa mikroročevalnik Commodore, ki bo tehtal, izračunaval, skratka, »skuhal« najboljše barve.

Novo sodobno saško snovalo HACO-BA že obratuje. Ne sicer s polno paro, saj se delavke nanj še priučujejo, a za to bo imel še dovolj časa.

Pravo kvaliteto sušenja in velik prihranek energije nam prinaša visokofrekvenčni sušilnik v oplemenitilnici, ki je tudi dobil zeleno luč.

Delovna skupina je dolge mesece usklajevala in iskala resnico med opisanimi in dejanskimi malogami, ki so jih že v preteklem letu izdelali vodje dela. Med ostalim je ugotovila, da bi imeli vsi radi zapisane najodgovornejše naloge, opravljali pa malo manj odgovorne.... Opise je zopet vrnila nazaj k predlagateljem, v »kuhinja« ponovnega opisovanja, dokazovanja in razčiščenja.

Komisija za vrednotenje zahtevnosti dela je kolekcionarski v svili menda dodelila nekaj točk za posebne pogoje dela... Ljubi golobčki, pridite še na naša okenca sedet...

Kljub umirjeni, vendar dobri prodaji, ne spimo na lovorikah dobrih rezultatov. Reklama je vedno potrebna, a je čedalje dražja, zato namenimo za drugo polovico več sredstev prav njej.

Kupimo novo stanovanje in smo bogatejši za 60 kvadratnih metrov stanovanjske površine in seveda ob sedemsto starih milijonov.

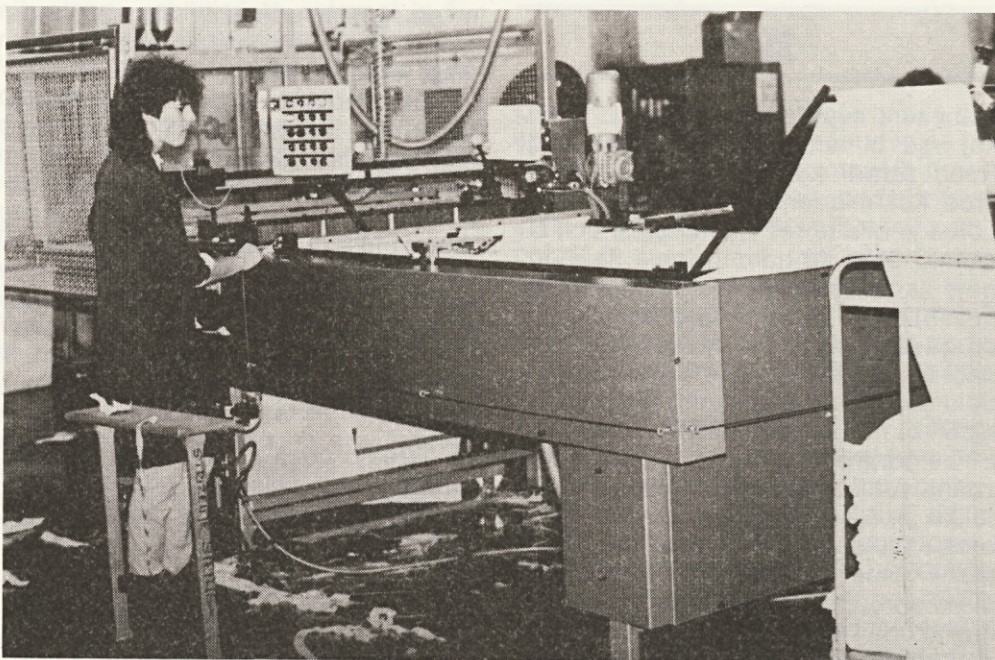
Izkoristimo še imenitno priložnost in se odločimo za nakup ljubke hišice v Čatežu.

JULIJ

Ker delamo za 25 odstotkov višje osebne dohodka in 120 odstotkov višje minulo delo smo nadvse pridni, sicer pa to tudi moramo biti zaradi dopustov. V pomoč so nam tudi otroci na počitniškem delu, ki jih kar mrgoli po delovnih enotah.

Pričenja se temeljita sanacija klimatskih naprav v previjalnici, šivalnico pa »osveži« nov stroj za rezanje po širini, ki so ga najbolj vesele delavke, ki so to delo opravljale ročno.

Ko preštavamo izkupiček prodaje v prvi polovici leta, pridemo do številke 436 starih milijard dinarjev, kar je več kot še enkrat toliko v lanskem obdobju.

Težaško ročno delo bo opravil stroj za rezanje brisač

Kljub večjim in manjšim težavam v proizvodnji ocenjujemo prvo polovico leta kot uspešno. Posebno so z rezultati zadovoljni v obeh barvarnah in tkalnici, z veliko truda pa so se jim približali tudi sodelavci iz konfekcije, šivalnice ter tiskarne.

Tudi v TOZD SVILI presegajo pričakovanja, še posebej v proizvodnji šalov in rutic.

Zaradi izpada prodaje v izvozu v prvih mesecih leta zamujenega tudi v polletju nismo mogli nadoknaditi, kljub temu, da je številka, preračunana v dinarje kar lepa – 702.498.916 din.

Organi samoupravljanja dokončno potrdijo nakup 12 statev f. Saurer, ki bodo nadomestile iztrošene Giani stateve.

Moramo biti tudi ZA rebalans plana sklada skupne porabe, tokrat navzdol zaradi zakonskih omejitev. Za približno 150 starih milijonov bomo morali biti bolj varčni, iz te naše skupne omarice pa bomo morali vzeti še neplanirana sredstva za nakup opreme počitniške hišice v Čatežu.

Imamo tudi nov pravilnik o varstvu pred požarom, ki predvsem zaostreje dosedanje odgovornost delavcev, kakšno pa bo obratovanje čistilne naprave pa določa nov poslovnik.

Pa še en samoupravni sporazum: v bodoče bomo sodelovali na področju skupnega poslovanja v izvozu in uvozu s f. KOTEKS iz Splita.

V Svili se veselijo dveh novih statev SACM, delovne širine 180 cm z novima žakardoma f. Grosse.

AVGUST

Marjan, Tone, Jelka, Vida in Vladka, taka lepa imena imajo namreč naši plašči, do nadaljnjega ostanejo tako

»poceni« kot doslej, vsi ostali plašči pa so od 28.8. dražji za 20 %.

Sicer pa je to mesec počitnic, zato je utrip tovarne nekoliko mirnejši, to pa se pozna tudi prodaji izdelkov, ki se postavlja ob bok mrtvi sezoni.

Otroci na počitniškem delu se še kar trudijo, za povprečne nagrade v višini 70.000 din.

Zamera gor ali dol: nabavili smo krasne nove telefone, za sodelavce, ki so jih potrebovali. A zakaj bi »lepotci« morali v odmaknjene proizvodne prostore, ko pa se bolj podajo našim pomembnim sodelavcem na položajih? In beseda je meso postala: novi telefoni so se znašli kamor sodijo po izgledu, njihovi iztrošeni nadomestki pa so se preselili k uporabnikom, ki so jih potrebovali...

Športniki se odpravijo v Litijo zastopati barve Svilanita. Uspešni so, saj so nas po prihodu domov razveselili z drugim mestom.

Gasilci pa že tradicionalno s svojim izletom na Rab oznanjajo konec dopustniškega veselja.

SEPTEMBER

V Svilanitu je zopet živahno.

Pripravljamo se na tovarniški praznik: rekreativci so polni elana in dosega jo izvrstne rezultate, če bi jih bilo več, bi bila zadeva seveda še bolj OK. Hribovci so zavzeli zavidanja visoko goro Jalovec, mladenke in mladeniči s statusom upokoјencev se zopet srečajo v tovarni, kjer so preživeli najboljša leta v delu.

S septembrom se zaključuje tretje poslovno tromesečje. Šivalnica je uspešno prebrodila težave dopustniških

mesecev in povečane odsotnosti delavcev zaradi bolezni, vendar pa brez delnega omejevanja dopustov ni šlo. Tudi tkalnica je rezultate preseгла in pripravila »teren« za montažo novih stavev. Ker se bo demontiralo 18 starih Giani stavev, bo potrebno na preostalih štiridesetih povečati delo. To pa pomeni, da bo moralo več delavk in delavcev delati na tri izmene vse do tlej, dokler ne bodo pričele obratovati nove statve.

Zaradi odsotnosti delavk v previjalnici so se s težavami srečevali tudi v barvarni križnih navitkov, saj je primanjkovalo surove preje za barvanje. Oddelek barvarne metraže je pobarval potrebno količino metražnega blaga za konfekcijo, nov barvni aparat pa je dokazal, kako pomembno vlogo bo v bodoče odigral pri proizvodnji zahtevnih barvnih variant.

Zelo živahno je bilo v konfekciji, ki je morala zaradi številnih naročil, med

OKTOBER

Septemberski živzav se nadaljuje v oktober, ki ga začinjamo s tovarniškim praznikom. Zopet je bilo to eno tistih lepih doživetij, ki se nam zapišejo med spomine, žal z nekoliko grenkim priokusom zaradi vseh, ki na praznik niso prišli.

Dobri devetmesečni poslovni rezultati so nam v veselje, od prvega dne v mesecu pa delamo že za višje osebne dohodka za 15 %.

30. oktobra odhaja 18 starih Giani stavev z »žegnom« DS v »pokoj«, da pa jim ne bo dolgčas, se jim je pridružila še iztrošena parna lutka. Če verjamete ali ne, naveličali smo se gledati tudi transportni trak, ki pokrit že nekaj časa krasi naše tovarniško dvorišče. Še »mladega«, starega komaj štiri leta, smo ga upokojili in ne-

strpni čakamo ponudnikov, ki ga bodo odkupili.

Kako čas hitro beži! Že se pogovarjamo, kako in kaj bomo počeli v Svilanitu čez pet, deset let, tudi leta 2000. Predvidevamo, da bomo delali nekaj več, predvsem pa boljše, vse pa smo zapisali v planske dokumente.

Zaradi novega zveznega odloka že 120 dni pred veljavo novih cen sprejmemo odločitev, da bodo 1. marca prihodnje leto naši izdelki dražji za 44 %.

Ceprav smo želeli novo počitniško hišico v Čatežu uporabljati že za poletno dopustovanje, nam to investorji niso omogočili. Zdaj pa jo imamo, lušno in čaka prvih novemberskih gostov!

Za konec meseca pa še: navdušeni naročamo svinjske polovice in smučarske karte, oboje seveda skoraj »zastonj«. Vsakega malo bomo vzeli: da želodci ne bodo prazni na zimski smuki!

Frotir kolekcijo je treba skrbno pripraviti za oči potrošnikov

Ne bomo pozabili lepega večera z Borisom Kraljem

njimi tudi precej izvoznih, ukiniti planirane letne dopuste.

Uspešnemu poslovanju se je pridružila tudi tiskarna.

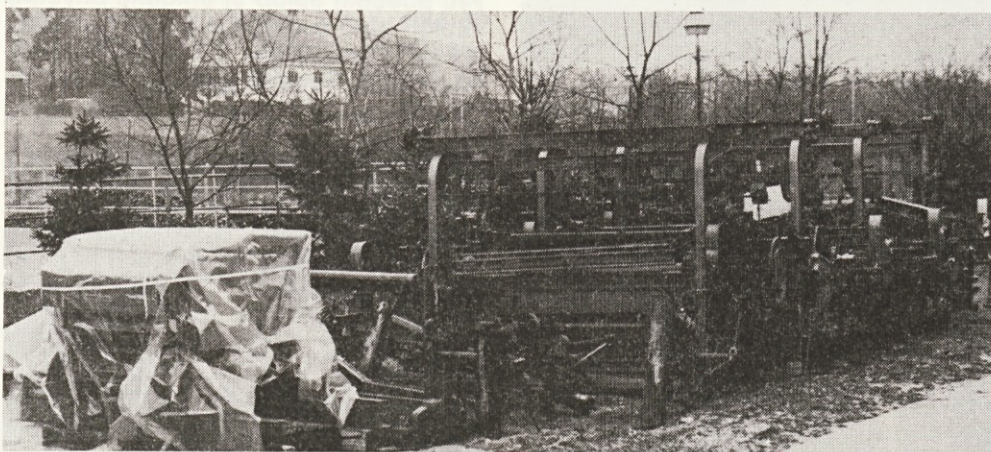
Povpraševanje kupcev po naših izdelkih je zopet kot se spodobi, Zlata košuta, podeljena na beograjskem sejmu mode za frotir kolekcijo pa nam je v veliko veselje. Po poletnem mrtvilu je povpraševanje po plaščih večje in nas kupci že spravljajo v zadrego zaradi pomanjkljivega asortimana. Tudi v TOZD SVILI že hitijo z izdobjavljanjem zimskih izdelkov, glava pa jih je zdaj, zaradi spremenjenih JUS standardov in prilagoditve njim, že nehala boleti. Sprejeli smo Pravilnik o povračilu določenih stroškov, ki jih imajo delavci pri in v zvezi z delom, potrdili pa smo tudi že delovni koledar za leto 1987.

Ali ni lušna tale hišica v Čatežu?

NOVEMBER

Obravnavamo inventurne elaborate o popisu osnovnih sredstev in drobnega inventarja; ugotavljamo vrednosti, viške in manjke, odpisujemo iztrošene in neuporabne ali pa jih prenašamo na prave uporabnike. Čeprav je spisek odpisanega in manjkajočega drobnega inventarja iz skupne »vreče« zelo dolg (kar 5 strani) ne presega vrednosti 36.375 din vključno s plinskimi jeklenkami iz prikolice št. 10, vodene še iz časov, ko je prikolica domovala v Kranjski gori in so zanesljivo dobile svoje mesto nekje v tovarni. A ker ne vemo, kje, je to manjko jeklenk v Uliki, kjer prikolica domuje.

Poslovali smo se od starih stavev ZANGGS

Potrdimo pravilnik o knjigovodstvu, s pomembnejšo dopolnitvijo o osebnih zadolžitvah in odgovornostih za drobnii inventar, s katerim razpolagamo na delu.

Nenadnih in hitrih odločitev smo v naši ljubi domovini že vajeni, zato nas novica, da odlok o pravočasni prijavi povišanja cene ne velja več, ne prese-neča. Lahko jih zopet prosto formiramo. Svilanitovi ptici so tako razvezali krila in bo z novo podražitvijo cen izdelkom lahko ujela naraščajoče stroške surovin.

Ker proizvodnja presega planirane naloge in prodajamo uspešno in ker stroški rastejo počasneje kot celotni prihodek, smemo povišati osebne dohodke za 15 %.

O muhavem ozvočenju so besede delavcev iz šivalnice dobile nevarne temperature; menda jih je odgovor v 58. št. Informatorja zadovoljil in jih ne bodo več ponavljali. Boje se namreč, da bi se pri ponovnem razpravljanju o ozvočenju v šivalnici dogodek žalostno končal – lahko tudi s smrtnim izidom. V najboljšem primeru pa bi nas drugačna rešitev tega problema preveč stala. Strokovnjaki humanih ved so namreč dragi.

Komiteji za SLO in DS kljub dobri varnostno politični oceni opozarjajo na nekatere dogodke v tovarni. Preveč in neutemeljeno se širijo novice o »baj-nih« osebnih dohodkih v Svilanitu, kar povzroča zmedo. Zbadajo nas številke o previsokem bolniškem staležu in ugibamo, če temu niso vzrok tudi do-bra nadomestila za čas bolezni. Opo-zarjamo na red in disciplino v tovarni; nekateri si to zadevo predstavljajo po svoje in jo seveda tako tudi izvajajo v praksi. Mejdun, že nevem kolkič po-novno preko Informatorja sodelavce prosvetljujemo, da so si malico prislu-žili šele po štiriurnem delu. Torej sme-jo vsi, ki bodo na delu le polovico de-lovnega časa na malico šele, ko bodo opravili svojo delovno dolžnost, se ve na račun prostega časa.

tega dne dalje bo tudi za tkalke uka-nje, kot za vse ostale ljudi, izraz vese-lja.

V Svili so bogatejši še za dve rabljeni statvi SACM, delovne širine 205 cm z žakardi. Za majhen denar sta bili od-kupljeni od f. Bottinelli, nadomestili pa sta 100 procentno kar pet starih Za-nggsov!

DECEMBER

Centrifuga Berta v barvani že nado-mešča iztrošeno, v šivalnici pa čakajo na nov robilni širinski avtomat. V vrsto za novo pridobitev se je postavila tudi konfekcija, ki vsak dan čaka na svojo proizvodni »cukrček« – novo krojilno mizo, ki bo poleg prihranka na času pridodala še marsikaj na kvaliteti kro-jenja.

Nasploh je utrip tovarne ob koncu leta živahen; v proizvodnih enotah hitijo, da bi dosegli in presegle planirane na-loge, prodajamo, da bomo dosegli re-kordne številke izkupička, v TOZD Svila pa so police prazne, kajti po-vpraševanje kupcev po izdelkih je za-vidljivo. V »Svili« bosta svojo delovno pesem začeli peti novi statvi.

Sindikalisti imajo svoje srečanje na letni konferenci, kjer bodo bolj ali manj zadovoljni potegnili črto za le-tom, ki se izteka, pod njo pa zapisali naloge in aktivnosti za prihajajoče novo leto.

Tudi člani delavskih svetov se bodo še srečali v starem letu in med ostalim spregovorili tudi v problematiki bolni-ških izostankov.

Dedek Mraz pa zanesljivo pride; našim otrokom bo prinesel daril v vrednosti petih novih tisočakov. Kaj pa nam?! Ojej, kaj naj si zaželimo?!

Morda le to, da bi vsaj tako uspešno poslovali kot smo letos.

Dedek Mraz pa zanesljivo spet med nas

Seveda pa komiteji niso pozabili po-hvaliti tudi najbolj pridnih v tovarni: vsa čast delavcem v pripravljalnici in tkalnici, ki so z razumevanjem sprejeli otežene delovne pogoje in si prizade-vajo prebroditi težave tudi s poveča-nim nočnim delom, pridni pa so tudi v drugih delovnih enotah.

Spremenjene prispevne stopnje v de-cembru – navzdol tokrat – naj bi vpliva-le na zmanjšanje skupne porabe in povečanje akumulacije delovnih orga-nizacij.

Komisija za družbeni standard bo od-slej razporejala delavce na počitniške kapacitete po novem pravilniku in do-polnjenem točkovniku, ki postaja tako izključno merilo za pridobitev pravice koriščenja. Negativne točke, ki jih bodo dobili vsi, ki bodo prijavljeni za letovanje zapored pa bodo vendarle dale prednost delavcem, ki se prija-vljajo za letovanje v naših počitniških objektih manjkrat.

Nov pakirni stroj v šivalnici je nado-mestil obstoječega, ker pa je izpopol-njen, od njega pričakujemo več in bolj-še kot od starega.

Ukanje tkalk, dosedanjega znaka v tkalnici frotirja, ki je pomenil klic na pomoč in boj z ognjenimi zublji, je 15. novembra nadomestila sirena nove protipožarne zaščite v Svilanitu. Od

**Proizvodna
dogajanja**

PROTIPOŽARNA ZAŠČITA V PRAKSI

Ukanje je mnogim izraz veselja, radosti, želja po odzivu in zblizevanju visoko v gorah in morda še kaj. Pri 90 decibelih ropota v Svilanitovi tkalnici frotirja je bilo do sedaj ukanje poznano s temačnim pomenom klica na pomoč in poziv v borbo z ognjenimi zublji. Nekajkrat na leto je ta klic tkalke ali mojstra priklical ostale sodelavce, da so z ročnimi gasilnimi aparati preprečili širjenje ognja, ki je na statvi nastal zaradi tehnične okvare ali kratkega stika. Pri tem so odločali delčki sekunde, kako najhitreje priti do gasilnega aprata ob statvi, na steni in z njim čim hitreje omejiti ognjene zublje, ki so požirali bombažni prah, niti in blago na statvi ter se hoteli razliti na sosednjo statev ter podest žakardske konstrukcije. V tem teku s časom in bitki z ognjem v tkalnici frotirja ni bilo vprašanja, da ali ne, spol in starost, pravica ali dolžnost.

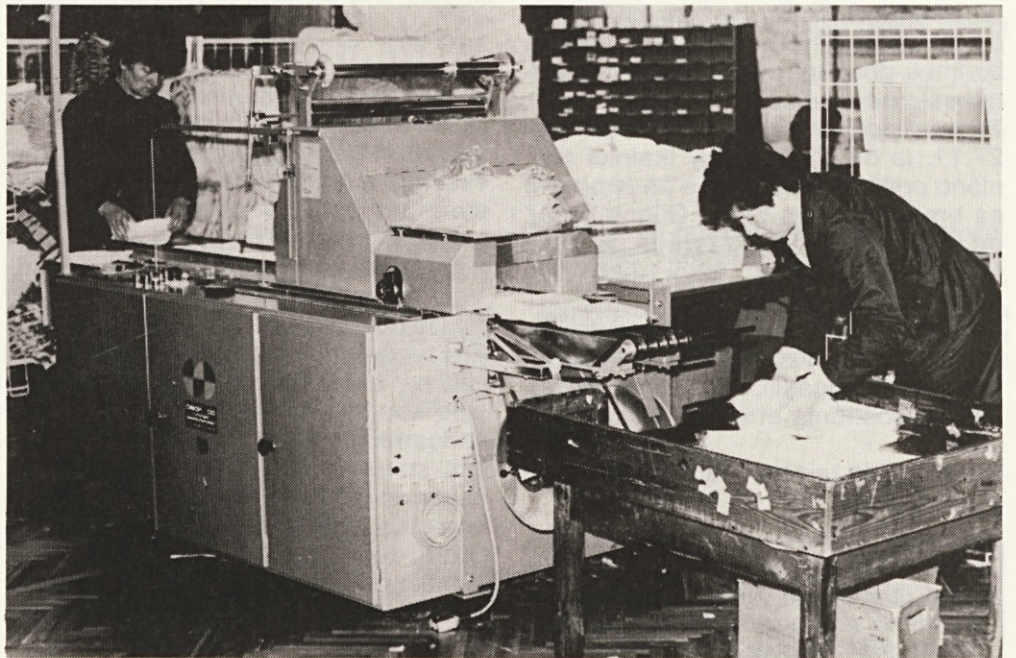
Eden pomembnih dejavnikov v DO Svilanit je tudi požarnovarnostna preventiva, oziroma obveznost vseh zaposlenih za preprečevanje in odklanjanje nevarnosti pred požarom. V najbolj ogroženem oddelku (tkalnici frotirja) je bil poleg dosedanjih preventivnih ukrepov v mesecu novembru

predan v uporabo protipožarni sistem za javljanje in gašenje požara. Celotni sistem je bil izveden od strani montažnega podjetja »Zarja« iz Kamnika. Namen naprave je omogočiti uspešno alarmiranje nastalega požara v tkalnici in gašenje požara v klima kanalih. Ta naprava nam omogoča ročno aktiviranje požarnega alarma na celotnem področju tkalnice oziroma z vseh de-

lovnih mest v tkalnici in avtomatsko aktiviranje požarnega alarma iz talnih klima kanalov, kjer so nameščeni infrardeči javljalniki.

Celotna tkalnica je razdeljena na 12 požarno javljalnih področij. Na vsakem področju se nahaja eden ali dva ročna javljalnika. V sredini tkalnice, na stropu, se nahaja steber elektronskih alarmnih siren. Ta ima nalogo, da kljub ropotu vseh tkalskih strojev oddaja v primeru požara dovolj močan zvočni signal, ki je slišen po vsej tkalnici. Poleg tega pa so elektronske sirene nameščene še v čajni kuhinji, predprostoru garderobe tkalnice, v kotlovnici in mehanični delavnici. Poleg zvočnega signala je v tkalnici montiran sinoptični tablo, kjer so vrisane posa-

SERIENPACKER – NOV PAKIRNI STROJ

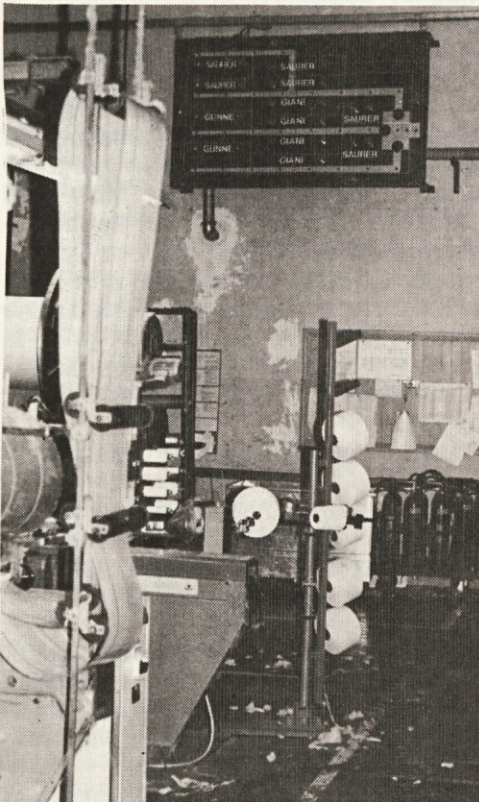
V novembru letošnjega leta je bil v šivalnici montiran nov pakirni stroj Serienpacker tip 2442. Stroj je izpopolnjena verzija enakega stroja, montiranega pred štirinajstimi leti, ki je bil že močno iztrošen.

Nov pakirni stroj ima večje možnosti uporabe, glavna izboljšanja pa so naslednja:

- montirana je etiketirna naprava za avtomatsko lepljenje nalepk na PVC vrečko,
- spodnja folija se pri odvijanju luknja zaradi izstisa zraka iz vrečke,
- obstoja možnost pakiranja brisač v vrečko, da se vrečka lahko v trgovini obeša na kovinska držala in obešalnike,
- nastavitve širin pakiranja in kvaliteto varjenja so enostavne in precizne,
- navijalna naprava odpadne folije se pri polnem navitku avtomatsko dvigne in stroj se ustavi.

Ker je bilo na pakirnem stroju veliko okvar, slabe kvalitete in preveč odpadka zaradi slabih varov, so seveda delavke na novem stroju toliko bolj zadovoljne. Vse te težave so seveda z novim strojem odpadle.

Anka Hubad

Pregledna tabla v tkalnici bo opozarjala na požar

mezna požarno-javljalna področja z imenom strojev, ki se nahajajo v določenem področju. Na vsakem področju se nahajata dve veliki signalni svetilki, ki v primeru aktiviranja ponazarjata, na katerem področju je bil aktiviran javljalik požara. Na tem tabloju so vrisani tudi talni klima kanali, kjer se nahajajo majhne zelene svetilke, ki zasvetijo, če odpremo eno izmed ventilnih pip za samodejno gašenje v določenem klima kanalu. Velike rdeče svetilke pa ponazarjajo aktiviranje avtomatskih javljalnikov v klima kanalih. Za slučaj večjega požara, katerega sami ne bi uspeli pogasiti, se nahaja na južni steni tkalnice posebno označeni ročni javljalik, ki omogoča javljanje v vratarnico, da vratar nepreklicno vključi glavno tovarniško alarmno sireno. Celotni protipožarni sistem za javljanje in gašenje požara je vezan z glavno centralo, katera se nahaja v vratarnici. Tu se nahaja tudi drugi sinoptični tablo z vrisanimi tlorisnimi površinami posameznih strojev, svetlobni signal nam ponazarja v katerem delu oziroma na katerih strojih se je pojavil požar.

Celotna naprava je bila ob prevzemu preizkušena. Takoj za tem pa so bili po posameznih izmenah vsi delavci tkalnice poučeni o uporabi in delovanju celotnega sistema.

Že uro po demonstrativnem prikazu 27.11. je ob 12.30. uri v tkalnici resnično prišlo do požara. Ta se je pojavil na brezčolničnem stroju Günne št. 97 pri elektromotorju, katerega je prva opazila tkalka in takoj aktivirala alarmni sistem.

Zelo v kratkem času so prispeli do gorečega stroja vsi delavci tkalnice in požar hitro pogasili, tako da se ni razširil na sosednje stroje in v klima kanale.

S tem je bila ta naprava tudi praktično preizkušena.

Ukanje tkalk je tokrat nadomestil prodorni glas sirene, pregledna tabla in bliskavica sta delavce tkalnice opozorila na mesto požara in prihranjene so bile dragocene sekunde. Mnogo časa pa bo še vedno potrebno, da bo delavcem tkalnice zbledel v podzavesti zapisani pomen ukanja; da to za njih ne bo več znak za požar, temveč tako kot za mnoge druge ljudi, izraz veselja in radosti.

Upam si trditi, da je bila investicija tega sistema res upravičena, saj omogoča hitro ukrepanje tistih delavcev, ki se nahajajo v neposredni bližini požara. To se pravi, da tisti, ki prvi opazi požar, v najkrajšem možnem času aktivira alarmni sistem in istočasno prične z gašenjem.

Janez Urankar

ROBE PA NI IN NI ...

Posnetek, tik preden so šli izdelki v trgovino

Kar malce čuden naslov in zadolžitev, ki sem jo dobil od uredniškega odbora, da bi nam v tej situaciji, ko nam resolucije, priporočila in draginja na vseh koncih govori o tem, da življenski standard pada, v skladišču svile pa prazni regale. To pa je res nekaj čudnega, bi se vprašal nekdo, ki mu artikli svile in samo poslovanje niso tako pri roki in poznani.

Proizvodnja v svili bo v bodoče temeljila na enotnem strojnem parku, saj smo kupili štiri statve SACM, ki bodo nadomestile stare ZANGGS-e, ki so bile iz tistih časov, ko se je pisala usoda svili biti ali ne biti – proizvajati kravatno tkanino ali ne. No, tega je že skoraj 20 let in tudi ta strojni park, kot spomin na tiste čase, bo izginil. Enotni strojni park pa ne pomeni enotno proizvodnjo.

Da bi zadovoljili širši krog naših kupcev in tako uspešno plasirali naše artikule, bomo morali nadaljevati široko paleto le teh. Tako bo na dvanajstih statvah kar sedem različnih artiklov, ki imajo skupno le to, da je to tekstil za različno uporabo:

- rute in ostala oprema za narodne noše,
 - kravatna tkanina z vse večjim poudarkom po naročenih emblemih,
 - volnene rute in šali,
 - svilene rute in šali,
- no pa še bi lahko naštevali, kar se nepredvidenega dogaja skozi celo leto.

Torej so bile usmeritve po široki, predvsem pa prodajni proizvodnji artiklov, pravilne. Kaj pa to pomeni v sami pro-

izvodnji? Izredno širok spekter desenskega oblikovanja, dodatkov modnih barv, predvsem pa vedno novih in novih idej, ki bi naj v končnem artiklu pritegnile kupce, zahteva, da so naši oblikovalci vedno na tekočem s svetovno modo. V nedavnem pogovoru, ki sem ga imel z enim najbolj znanim svetovnim proizvajalcem kravat in modnih dodatkov, g. Bottinellijem iz Coma, mi je ta dejal:

»Poznam celotno svetovno industrijo proizvodnje kravat, poznam vse, ki v svetu kaj pomenijo in se ukvarjajo s kravatami, vendar jih je samo pet, ki se dejansko razumejo in poznajo modo kravatne industrije. Med temi petimi je tudi vaš tov....«. (imena ne bom imenoval, saj se poznamo – p.p.) No če na koncu potegnemo črto in se vrnemo k naslovu vidimo, da dejansko v skladišču svile ni robe, da je le ta prodajna, da kupci radi segajo po naših artiklih in da se na koncu dobro počutijo.

Seveda pa je usmeritev vezana tudi na naše, lahko bi jim rekli že stalne zunanje kooperante, ki nam pomagajo zapolniti našo proizvodnjo. Temu pravimo proizvodnja, ki prihaja mimo tovarniškega dimnika. Vse to pa nam daje finančne rezultate.

Kar skoraj dve stari milijardi, kolikor bo letošnja realizacija brutto dohodka v TOZD SVILA na zaposlenega, govori o tem, da je vedno potrebno angažiranje in iskanje novih idej.

Robe pa ni in ni lep naslov, ker vemo, da je ta roba prodajna.

Janez Kimovec

Iz uradnih listov
za življenje

PRAVILNIK O RAZPOREJANJU POČITNIŠKIH KAPACITET

Kadar delavci uveljavljamo svoje interese in želimo uresničiti svoje pravice, ima ta naš interes v naših očeh skoraj vedno prednost in smo prepričani, da nam to ali ono pripada prej kot pa našemu sodelavcu. Že po naravi človeka je to razumljivo, saj ima moj ego večjo težo in vrednost kot tvoj ego. Seveda pa teže ene ali druge pravice ne moremo tehtati s tem, kaj kdo misli o njej v trenutku njene uresničitve, temveč o tem odločamo na osnovi meril in kriterijev, ki jih postavimo na načelnih stališčih pred odmero pravic.

Težko bi Komisija za družbeni standard odločala o razporejanju počitniških kapacitet, če bi poslušali utemeljitve vsakega posameznika, zakaj želi na letni dopust prav v ta kraj in samo v terminu, ki si ga je izbral. Ker je zaenkrat kapacitet še premalo in različnih želja veliko, smo v Pravilnik o razporejanju počitniških kapacitet zapisali način našega ponašanja pri uveljavljanju pravice do koriščenja počitniških objektov ter s točkovnikom določili, kdo ima prednostno pravico.

Posamezni primeri in problemi, s katerimi smo se srečevali v preteklosti, pa so pripeljali do spremembe pravilnika v letošnjem letu. Bistvene spremembe so v tem, da je točkovnik sestavni del pravilnika in ne le pripomoček komisiji. Točkovnik pa je dopolnjen s točkovnimi vrednostmi za koriščenje letnega dopusta v pred oziroma po sezoni.

Dodatno število točk dobijo tudi delavci, ki imajo planiran kolektivni dopust, saj so njihove možnosti za koriščenje počitniških kapacitet omejene. Ni pa vseeno, ali ima delavec en teden kolektivnega dopusta ali dva in se bo to v bodoče razlikovalo v številu točk.

Zelo težke so bile zadrege, ko so se na koriščenje naših počitniških objektov prijavljale skupine delavcev in na osnovi določil pravilnika so si pravico sigurno pridobile. V spremembah pravilnika pa se za točkovanje vedno obravnava prosilec. To velja tudi v primerih, ko sta v delovni organizaciji zaposlena oba zakonca, eno leto se bo pač prijavil eden, drugo leto pa drugi.

Ker smo zainteresirani za podaljšanje sezone letnih dopustov v pred in po sezoni, se za koriščenje počitniških objektov v pred in po sezoni ne bo odštevalo točk. K temu pa bo potrebno upoštevati še cenovno politiko in naj bi cene izven sezone bile nižje.

Ker Pravilnik o razporejanju počitniških kapacitet ni obsežen, ga v celoti objavljamo in si bo vsak posameznik

ob prijavi za letni dopust lahko izračunal svoje število točk.

S ciljem, da si delavci, združeni v DO SVILANIT, zagotovijo racionalno in pravilno izkoriščanje razpoložljivih počitniških kapacitet, s katerimi razpolaga delovna organizacija SVILANIT, je delavski svet delovne organizacije v skladu s 1. točko 56. člena statuta delovne organizacije SVILANIT, dne 27. nov. 1986 sprejel naslednji

PRAVILNIK O RAZPOREJANJU POČITNIŠKIH KAPACITET

1. člen

Delavci Svilanita organizirajo letovanje v počitniških domovih, počitniških hišicah in počitniških prikolicah z namenom, da omogočijo čimvečjemu številu delavcev organiziran odhiti.

2. člen

Sredstva, potrebna za finansiranje vzdrževanja in obratovanja počitniških kapacitet, združujejo delavci v skladu skupne porabe vsako leto z letnim gospodarskim planom.

3. člen

Nosilec organizacijskih nalog v zvezi z delovanjem počitniških kapacitet je kadrovsko socialno oddelek, o celotni dejavnosti pa odloča komisija za družbeni standard (v nadaljevanju: komisija).

4. člen

Komisija vsako leto razpiše prosta mesta za letovanje v okviru Svilanitovih počitniških kapacitet. Na razpis se lahko posamično prijavijo vsi zaposleni delavci in njihovi družinski člani ter upokojnenci Svilanita.

5. člen

Komisija pri razporejanju oziroma določanju pravic o koriščenju počitniških kapacitet DO SVILANIT v posameznem letu uporablja točkovnik, ki je sestavni del tega pravilnika. Pravice koriščenja počitniških kapacitet si pridobijo delavci, ki imajo večje število točk.

TOČKOVNIK

I. LETOVANJE V PRETEKLOSTI

1. Delavec, ki še ni letoval v počit. kapacitetah DO SVILANIT:	
a) zaposlen v DO nad 10 let	15 točk
b) zaposlen v DO nad 5 let	10 točk
c) zaposlen v DO nad 3 leta	5 točk
d) zaposlen v DO nad 1 leto	2 točki
2. Delavec, ki ni letoval v počit. kap. DO v zad. 4 letih	10 točk
3. Delavec, ki ni letoval v počit. kap. DO v zad. 3 letih	8 točk
4. Delavec, ki ni letoval v počit. kap. DO v zad. 2 letih	6 točk
5. Delavec, ki ni letoval v preteklem letu	4 točke
6. Delavec, ki je letoval v preteklem letu – izven sezone	0 točk
7. Delavec, ki je letoval v preteklem letu – neplanirano	0 točk
8. Delavec, ki je letoval v preteklem letu – v sezoni	-4 točke
9. Delavec, ki je neoprav. ali nepravočasno odjavil	-4 točke

(20 dni po objavi na oglasni deski)

II. DELOVNA DOBA

1. nad 30 let	11 točk
2. nad 25 let	10 točk
3. nad 20 let	9 točk
4. nad 15 let	8 točk
5. nad 10 let	7 točk
6. nad 5 let	6 točk
7. nad 1 leto	3 točke

III. OTROCI

1. šoloobvezni (vključno srednja šola)	6 točk
2. predšolski	3 točke

IV. KOLEKTIVNI DOPUST DELAVCA

1. do vključno 7 koledarskih dni	3 točke
2. 8 in več koledarskih dni	6 točk

V. DELOVNI POGOJI

1. troizmenko delo	2 točki
2. dvoizmenko delo	1 točka
3. umski napor	1 točka
4. delovni pogoji	
– DM z več kot 9 točk po VZD	1 točka
– DM z ropotom 2 točk po VZD	1 točka

VI. SOCIALNI POLOŽAJ DELAVCA IN DRUŽINE

1. Delavci z otroškimi dodatki	1 točka
2. Delavke samohranilke z otr. dod.	2 točki
3. Delavke samohranilke brez o. d.	1 točka
4. Invalidi	2 točki

Če pridobi večje število kandidatov enako število točk, ima prednost pri dodelitvi počitniških kapacitet kandidat:

- s šoloobveznimi otroki,
- s planom določen kolektivni dopust,
- ki dela v težjih delovnih pogojih,
- z daljšo delovno dobo,
- s težjimi socialnimi razmerami.

6. člen

V primeru, da sta v DO Svilanit zaposlena oba zakonca, kandidirata na razpis vsak kot posameznik.

7. člen

Delavcem, ki ne spoštujejo določil pravilnika in navodil o redu in vzdrževanju počitniških objektov se odvzame pravica koriščenja počitniških objektov za dobo 4 let. O odvzemu pravice odloča komisija.

8. člen

Kot opravičen razlog za odpoved koriščenja počitniških kapacitet se upoštevajo: bolezen delavca oziroma člana skupnega gospodinjstva, smrt v družini, elementarne nesreče in drugi opravičljivi vzroki. Opravičljivost odpovedi iz drugih vzrokov ugotavlja komisija.

9. člen

Na osnovi pravilnika sprejme komisija poslovnik o redu v počitniških objektih DO SVILANIT.

10. člen

Na postopek in izbiro kandidatov za letovanje v posameznem letu ima vsak delavec, ki smatra, da so mu bile kršene pravice možnost pritožbe na delavski svet DO.

11. člen

Na osnovi pravilnika sprejme poslovnik komisije o redu v počitniških objektih DO SVILANIT.

12. člen

Pravilnik o koriščenju počitniških kapacitet delavcem sprejme delavski svet DO in prične veljati osmi dan po objavi na oglasni deski.

Da bi dosegli večji red in spoštovanje sprejetih odločitev, ima pravilnik tudi dve zanimivi kazenski določbi.

Če se bo delavec odjavil v roku več kot 20 dni po razobešenju razporeda na oglasnih deskah, si bo za naslednjo sezono pridobil negativne točke. V primerih višje sile pa je odjava sprejemljiva in ne bo imela posledic.

V kolikor pa bo Komisija za družbeni standard ugotovila, da je delavec malomarno upravljal naše počitniške objekte in opremo, mu bo lahko izrekla prepoved pridobitve uporabe počitniških objektov za dobo 4. let.

V letošnjem letu se je sicer pooprila kontrola nad investiranjem v počitniških objektih, vendar stanje še ni dobro. S pravilnikom o knjigovodstvu je bilo sprejeto, da so za osnovna sredstva in drobni inventar zadolženi vodje delovnih enot oziroma služb oziroma delavci, ki jih ti za posamezni inventar zadolžijo. V kolikor v naslednjem letu ne bo ugotovljena škoda oziroma manjko pri posameznih koristnikih počitniških objektov, bo končna posledica in odgovornost na vseh koristnikih in delavcih v kadrovske službi. Dolžnost strokovnih delavcev je, da evidenco in kontrolo organizirajo ter od povzročiteljev škode izterjajo odškodnino, sicer bodo sami odgovorni za posledice. Prav bi bilo, da se tudi koristniki naših počitniških objektov zavemo, da je to naša lastnina in da smo jo dolžni čuvati kot našo osebno last.

Vse sprejete spremembe pravilnika o koriščenju počitniških kapacitet pa imajo namen, da bi naš družbeni standard koristili čimbolj pravično in da bi s sprejetimi sankcijami zagotovili, da bi bilo nam in tistim, ki pridejo za nami, čim lepše na oddihu. Čimmanj bomo imeli stroškov z vzdrževanjem, tem več počitniških objektov bomo lahko imeli in tem manj bo problemov kje, kako in za kakšno ceno si bomo nabirali moči za naslednje leto. Letni dopust pa je namenjen predvsem zato, da si ohranimo zdravje in nabereemo novih moči za delo.

Bogo Wiegele

Iz dela DPO
in društev

OBISK NAJSTAREJŠE TEKSTILNE TOVARNE

Ne le najstarejša, tudi ena najuspešnejših

Enodnevne strokovne ekskurzije v eno od slovenskih tekstilnih tovarn so v zadnjih nekaj letih postale redna praksa uresničevanja programa dela DITT. Letošnji obisk v Tekstini Ajdovščina ni slučajen, ampak načrtno organiziran, saj je šlo za obisk najstarejše in ene od najbolj uspešnih delovnih organizacij v slovenski tekstilni industriji.

In kaj smo zvedeli in videli v najstarejši slovenski tekstilni tovarni?

Pred tovarno nas je pričakala skupina prijaznih inženirjev in tehnikov. Popejli so nas mimo tovarniškega parka do prvih proizvodnih prostorov. Prvi vtis, ki smo ga dobili je bil, da gre za eno od najnovejših tekstilnih tovarn, ki je pred kratkim imela svečano otvoritev. Nove fasade starih proizvodnih hal so se lepo uklapljale z lepim parkom in zunanjo obliko novih hal (predpredilnice in tkalnice). Pomislili smo, da je tudi tu praksa, ki velja v investiranju tekstilnih organizacij, da je bilo namesto investiranja v posodabljanje proizvodne opreme, zaradi zunanjih dejavnikov v ospredju investiranje v fasade, nove zidove in tovarniške ceste. Hitro smo se prepričali, da temu ni tako. V Tekstini so se kot še nekaj dobrih slovenskih tekstilnih tovarn, v težki gospodarski situaciji odločno znašli. V preteklih petih letih so veliko vlagali v posodabljanje proizvodnih zmogljivosti. A zavedali so se, da nova proizvodna oprema zahteva predhodno posodobitev proizvodnih prostorov. Zato so naredili novi del proizvodne hale za predpredilnico in novo halo za tkalnico in pripravljalnico.

V Tekstini se vidi, da so enakomerno na vseh področjih posodabljali proizvodno opremo. Nikoli niso šli kampanjsko na popolni umik starih strojev, ampak so ob teh postavljali nove. Posebej vreden pozornosti je primer predpredilnice, saj kompletno postrojenje, ki ga je pred petnajstimi leti kranjski IBI nameraval izločiti v staro železo, še danes v Tekstini obratuje. Seveda so ob liniji prigradili nov prostor in postavili najsoodobnejšo proizvodno »linijo« avtomatskega predpredilnika, na katerem poteka izdelava

predpreje popolnoma avtomatsko, od snemanja enakih plasti bombažnih vlaken iz prispelih bal do gotove predpreje v loncu, ki je že predložek sodobnemu predilniku.

Temu predpredilniku sledita dva najnovejša predilnika »AUTOCORO«, najnovejša dosežka tehnike v svetovni tehnologiji predenja. Njuna glavna karakteristika je izdelava najbolj kvalitetne preje iz enostavne (najcenejše) mešanice bombažnih vlaken, z visoko storilnostjo in minimalnim posluževanjem delavca.

Najbolj zanimiva za nas je bila nova tkalnica in pripravljalnica. Sedaj, ko tudi v Svilanitu pripravljamo investicijo za novi del tkalnice frotirja, smo hoteli veliko zvedeti o njihovih izkušnjah. Posebno zanimiva je bila konstrukcija in arhitektonska rešitev nove hale, a

največ vprašanj in razgovorov je bilo o njihovih izkušnjah pri ureditvi klimatskih naprav nove tkalnice. V tkalnici smo imeli priliko videti najnovejše tkalske stroje največjih svetovnih proizvajalcev. To so novi avtomati »SULZERRÜTI« z dvojno širo in »VAMATEX« avtomati, ki uspešno parirajo sulzerjevim velikanom.

V oplemenitilnih obratih je bilo tudi veliko novitet. Poleg sodobnih barvnih aparatov, katere imamo tudi mi v Svilanitu, je posebno interesanten najsoodobnejši širinsko-rezpenjalni stroj firme Krantz in avtomatski tiskarski stroj za rotacijski filmski tisk. Od tehnoloških postopkov smo zasledili hladni postopek barvanja visokokreativnih barvil, ki je pri njih že uveljavljen.

Po ogledu tovarne smo se ustavili v njihovi »kulturni dvorani«, kjer smo vodili razgovore. Predsednik tamkajšnjega društva ing. Furlanova je predstavila DITT – Primorska. Izmenjali smo izkušnje o življenju in delu obeh društev. V nadaljevanju je ing. Kodrič, direktor DO predstavil svojo delovno organizacijo. Ugotovili smo, da Tekstina tako kot naša DO in Ideja beleži trenutno dobre rezultate poslovanja. Tako je po šestih mesecih tega leta po dohodku na delavca, od 83 slovenskih tekstilnih tovarn Ideja na petem, Svilanit na sedmem in Tekstina na desetem mestu. Ugotovili smo, da imamo dosti skupnega in da bi lahko še več sodelovali na strokovnem področju.

Salem Beganovič

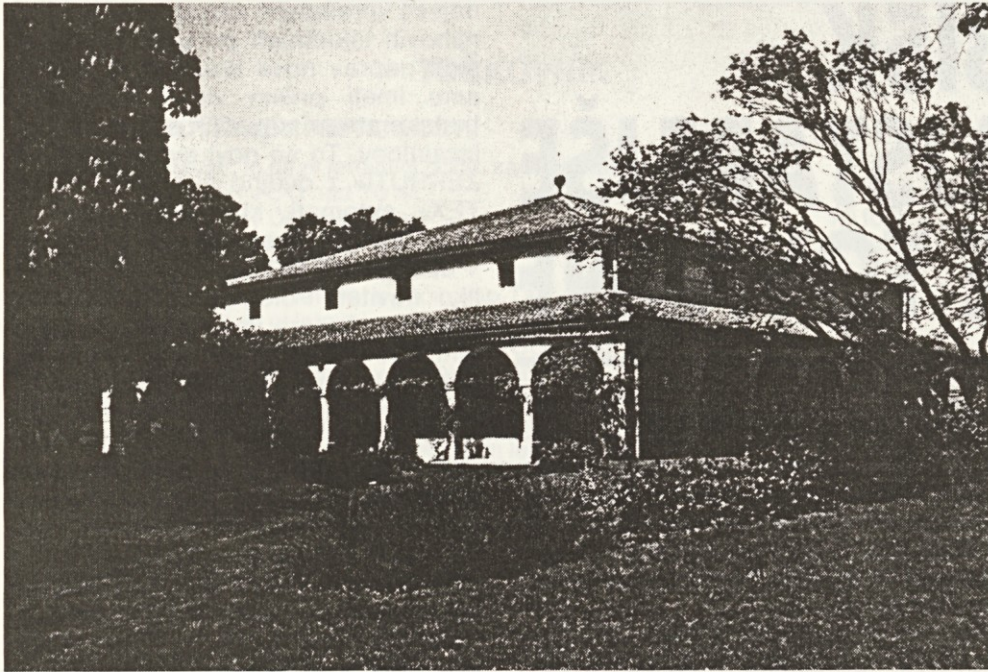
Koristno s prijetnim

Po ogledu Tekstine smo imeli še malo časa za obisk njihove trgovinice, ki ponuja obiskovalcu svoje izdelke, pa tudi nekaj pletenin drugih proizvajalcev je na voljo. Nas so tisto popoldne bolj pritegnili lahki blagovi, ki so primerni za srajce, bluze, obleke, krila ali kakšno posteljno perilo. Za marsikaj se da uporabiti njihove izdelke. Pobrali smo kose iz košev s kilogramskim blagom, potem pa še nekaj iz stojal, saj so nekatere barve ali vzorci tako pritegnili našo pozornost, da ni šlo drugače, kot da so še škarje stopile v akcijo. Sedaj ostaja le še vprašanje naklonjenosti in pridnosti šivilj, ki bodo iz teh tkanin odigrale predzadnje dejanje, v zadnjem pa bomo nastopile uporabnice same.

Vrniti se je bilo potrebno v avtobus in kombi, saj je čas namenjen nakupu hitro minil. Se malo in zbrali smo se vsi, nekateri »poškropljeni« od rahlega dežja, ki nas je spremljal v Ajdovščini in drugi, ki so bili sicer pod vablivo streho, vendar kljub temu tudi željeno »mokri«.

Zapuščali smo Ajdovščino in se namenili v znameniti bližnji dvorec ZE-

MONO. Pot tja so usmerjali prijazni vodiči iz Tekstine, ki so bili še naprej naši prijetni družabniki in sogovorniki. Marsikaj zanimivega in duhovitega smo zvedeli od njih, celo o »znameniti burji« je bilo nekaj šal. Vožnja je bila do Zemona resnično zelo kratka. Komaj smo lahko ugotovili, da je ta gradčič ali bolje rečeno dvorec na res čudovitem hribočku, saj je naokoli obdan z najžlahtnejšo rastlino, ki uspeva v Sloveniji, to je vinsko trto. Kljub temu, da čara trgatve nismo okusili, pa smo bili deležni žlahtne kaplice, ki jo daje ta trta. Zdi se mi prav, da še nekaj vrstic namenimo temu lepemu razkošnemu dvorcu, ki je bil sezidan nekje ob koncu 17. stoletja kot poletna rezidenca vipavske gosposčine Lanthierjev. Dvorec predstavlja značilen odmev poznorenesančnih vil beneškega zaledja in mu pri nas ni podobnega. Za ta dvorec ni znanih nobenih pravljičnih junakov, da bi si z njimi zaslužil kakšno posebno pozornost. Vendar tudi brez teh vzbuja pozornost in kdor se bo peljal skozi Ajdovščino na naše morje ali obiskal Primorsko, naj si vzame malo časa za obisk tega lepega,

Dvorec Zemono, lučaj od Vipave, sodi med zelo redke zgledno urejene grajske stavbe, ki so tudi danes našle ustrezno funkcijo. V njem so razstavniki pohištvene industrije Lipa iz Ajdovščine.

zgodno urejenega in funkcionalnega dvorca, saj bodo njegovi »dvorjani« poskrbeli za dobro počutje vsakega obiskovalca. V dvorcu si lahko ogledate poleg prostorov okrašenih z bogatimi freskami še stalno razstavo pohištvene industrije LIPA iz Ajdovščine, ki ima, po razstavljenih eksponatih, bogato izbiro svojih izdelkov.

Dvorec Zemono je lahko atraktiven tudi za sedanje proste »zaljublence«, kjer lahko svoji ljubezni dahnejo svoj »junaški DA« v tamkajšni poročni dvorani ali pa pridejo obujat spomine na tak dogodek. Tudi v naši družini je bil tak primer obujanja spominov – upam, da prijetnih.

Da pa se tu ne sklepajo samo novi zakoni, smo opravili med našimi člani še »zgodnejšo fazo«, to je »krst« novih članov DITT-a Kamnik, ki združuje člane iz Ideje in iz Svilanita. Obred je bil opravljen po določenem »uradnem« postopku pred izredno strogo, uniformirano in zahtevno »komisijo« ali kako bi jih drugače imenovala, saj dodana sol zaradi kratkega časa še nima celovitega učinka. Ta krst je imel posledico pri vseh novokrščencih Andreji, Emi, Janji, Jerneju, Marinki, Milojki, Nataši, Regini, Stojanu in Zdenki, saj je bilo potrebno vse napačne odgovore poplakniti s precejšnjo količino »posebne tekočine«, ki je ostala potem še dalj časa v glavi.

Tudi ostali udeleženci so se v času bivanja v tem resnično lepem dvorcu počutili izredno prijetno. Pa saj ni bilo vzroka za drugačno počutje. Postrežba je bila na višku in še danes se mi cedijo slinice ob misli na zadnji del večerje – orehove štruklje, vinska kapljica je bila izredno pitna, glasba sodobna ... Kar naenkrat smo ugaotovili, da

se je datum dneva zamenjal in da nekaj naših članov ni več v naši družini. Prav na tiho in hitro so nas zapustili in odhiteli domov s kombijem s tako naglico, da so nekaj svoje »gornje garderobe« pozabili tam ali pa jo namestoma pustili, da so bolj neopazno lahko odšli. Morda pa je primorska klima tako »toplo« delovala na moški spol, da kap niso pogrešali. Veseli so jih pa sprejeli v hladnejšem okolju pod Kamniškimi planinami.

Tudi vožnja nazaj je hitro minila, saj smo nekateri temo noči izkoristili za rahel spanec ali za prijeten pogovor. Od Ljubljane do Kamnika pa smo naredili nekaj trenutnih postankov, da so naši sopotniki izstopili tam kjer je bilo zanje najbolj ugodno, saj je naš prijazen šofer vedel, da je njegova ustrežljivost po takih srečanjih izredno dobrodošla. In tudi tokrat smo mu bili hvaležni, da je večkrat pritisnil na zavoro in nam odprl vrata k našim bližnjicam.

Marinka Hribovšek

Po sledih prispevka: **RECIMO BOBU BOB**

V zadnji številki tekstilca smo prebrali članek »Recimo bobu bob«. Zanimalo nas je kaj menijo o vsebini članka naši sodelavci in smo se z nekaterimi o tematici članka pogovarjali:

Vodja elektrodavnice:

Trditev povzeta po dr. Ruglju o propadanju z alkoholom zasvojenih sodelavcev in premajhni ali celo nikakršni skrbi za odpravljalce tega pojava s strani vodilnih delavcev je utemeljena, tudi z razmerami v naši delovni organizaciji, torej se ne razlikujemo od poprečja, ki ga opredeljuje ta misel.

Alkoholizem je v delovni organizaciji prisoten, vendar ocenjuje, da je od takrat, ko je prišel v Svilanit iz Iskre, pa do danes ta razvada izredno upadla. Ko je prišel v Svilanit, ni mogel »verjeti«, da je bila ta tako razširjena.

Misli pa, da vzrok za upadanje uživanja alkohola med in pred delom ni v poostrenih disciplinskih ukrepih oziroma v »preganjanju« alkohola, pač pa predvsem v povečanih zahtevah za doseganje količinskih in kvalitativnih rezultatov dela. Sicer pa predvsem na področju alkoholizma velja lažna solidarnost, ki se pri konkretnih primerih, ko npr. vodja dela predlaga zaradi vinnosti sodelavca za disciplinsko obravnavo, manifestira pri sodelavcih v takšni obliki: »ga je dal na disciplinsko zaradi tiste malenkosti vina, ki ga je spil, pa se mu še nič poznalo ni«, ugotovimo lahko, da sodelavci solida-

MLADI SMO IMELI KONFERENCO

V petek, 21.11.1986 smo se v obratu družbene prehrane zbrali mladinci Svilanita na programsko volilni konferenci predvsem z namenom, da izvolimo novo vodstvo. Seveda je uvodoma dosedanji predsednik prebral poročilo o delu mladine v preteklem obdobju. Iz poročila se je dalo razbrati, da kljub nekaterim uspešno opravljenim akcijam, mladina ni bila dovolj aktivna. Mladim je bilo posredovano še poročilo blagajnika, nato pa je sledila razrešnica dosedanjemu vodstvu. Za novega predsednika je bil izvoljen Marko Dobnikar, za podpredsednika Andreja Hribovšek, za blagajnika Nataša Brolih in tajnika Vanda Povšnar. Člani predsedstva so se dogovorili, da se bodo sestali v najkrajšem času in izdelali akcijski program mladine za naslednje obdobje.

Seveda pa smo si ob zaključku konference vsi najbolj želeli, da bi bili mladi v Svilanitu bolj aktivni.

OO ZSMS Svilanit

»varniški tekstilec«

S V I L A N I T

Navadno ne pisarim, zadnji tekstilec pa mi ne da miru in moram res pohvaliti članek »Recimo bobu bob«. Prav zares primerno in aktualno pisanje, če bi le komu seglo do vesti in ravnanja po tem članku, saj imamo tudi pri nas ne prav majhno število pijancev oz. pijank, še več pa zelo resnih kandidatov oz. kandidatke za...

V isti številki Tekstilca se isti pisec sprašuje, zakaj nismo več ZA šport, vesela in prijetna snidenja na športnih igriščih... Morda ugotavljam pristransko, vendar ugotavljam, da se športna srečanja, zlasti še tekmovanja, redno končajo pri kozarcu. Pa ne le pri kozarcu, ampak pri kozarcih še mnogo ur po končanem športu. »Gružni«, strogega zakonca itd, namesto da bi bili zasramovani tisti, ki športne uspehe prav nešportno zalivajo in zakadijo. Rekreativni šport je za ohranitev zdravja in fizičnih sposobnosti, čemur pa cigareta in alkohol prav gotovo nasprotujeta, zato predlagam, da pristojni storijo nekaj več za to, da alkohol ne bo element športne aktivnosti. Če bo o tem kovera vsaj na enem sestanku z resnim namenom, bo tudi ugotovitev, da je mogoče neka storiti zoper alkohol tudi med športniki.

Poseben problem je uživanje alkohola na delovnem mestu. Marsikatera karderobna omarica služi kot oire, odgovorni pa se raje naredi da ne vidi in ne ve, da se ni treba prerekati, saj je že iz članka o bobu jasno, da se je z alkoholizmom težko ali pa nemogoče pokovarjati.

Oprostite moji plahosti, saj bi me na delovnem mestu požrli ali potopili v stamprlu, če se podpišem.

rizirajo početje »opitega«, kot negativnega pa označijo vodjo dela. Ko razmišlja o ukrepih, ki bi jih v primeru pojave vinjenosti v njegovi skupini uporabil, bi verjetno iskreno povedano, delavca odstranil z dela, vendar bi mu »pisal« dopust. Vsaj za prvič ali drugič, sicer pa je mnenja, da naša družba kot celota nima jasnih stališč in opredelitev do alkoholizma, niti primernih načinov in ukrepov za preprečevanje le tega. Prepričan je, da zasvojenec v večini primerov nismo pripravljene, pa tudi ne znamo jim učinkovito pomagati. Meni, da bi bistveno pripomogla k zmanjševanju te razvade sprememba miselnosti, ki pa bi jo lahko dosegli z vzgojo od mladih nog naprej in z dobrimi zgledi. Kot primerjavo pove, da je ob priliki tritedenskega obiska tovarne v Nemčiji videl, da pijejo alkoholne pijače delavci na tekočih trakovih, pa v vsem času svojega obiska ni videl opitega delavca. Temu mi nismo dorasli.

Pa še eno pripombo ima pri razgovoru. Vedno, kadar se v delovni organizaciji obudi razprava o alkoholizmu, se izpostavlja enota vzdrževanja, za kar misli, da ni korektno, saj je pojav alkoholizma prisoten tudi v drugih sredinah ne glede na mesto in izobrazbo, seveda pa s tem ne misli, da je enota vzdrževanja izvzeta.

Vodja mehanične delavnice:

»Članka sicer nisem prebral, vendar pa se o tej tematiki lahko pogovorimo. Ocenjujem, da se je stanje v zvezi z

alkoholizmom v naši enoti in celi delovni organizaciji, ki je bilo v preteklosti že pereče, občutno popravilo. Mnenja sem, da je v naši enoti glede na moško strukturo malo tovrstnih problemov. K temu pripomore ostra kontrola vnašanja pijače in poostrena delovna disciplina. Ljudje postajajo pametni, denar porabijo za druge dobrine, pa tudi splošno upadanje standarda delno preprečuje to razvado.«

In kako ukrepa v primeru vinjenosti delavec? Med delom ne prihaja do vinjenosti, pojavijo pa se primeri, da delavec pride vinjen v službo. Delavca odstrani z dela, enkrat dvakrat mu »piše« dopust, naslednjič pa ga prijavi za disciplinsko obravnavo.

Ali mislite, da delavci izkoriščajo izhoda med delovnim časom za popivanje?

»Mislim da ne. Čas izhoda porabijo za osebne opravke. Če bi posumil, da je razlog izhoda uživanje alkoholnih pijač, bi delavcu tega izhoda ne dovolil.« In kakšna je uspešnost disciplinskih ukrepov po vašem mišljenju?

»Ukrepi imajo v glavnem pozitiven učinek, seveda pa je ta predvsem odvisen od konkretnih lastnosti delavca proti kateremu je izrečen.«

Vodja tkalnice:

»Omenjeni članek je povzročil revolt pri tistih delavcih v tkalnici, ki še zdaleč niso vdani alkoholni razvadi, saj je napisan v smislu, kot da smo vsi zaposleni »pijanci«. To je mnenje mojih sodelavcev v enoti.

Kljub temu je treba povedati, da je pojav alkohola v naši enoti prisoten, vendar opažamo, da je manj »težjih« pri-

merov pitja. Problem se izraža zaradi prihoda vinjenih na delo predvsem na popoldansko izmeno, so pa tudi primeri, ko se uživa med delom »pritiho-tapljen« alkohol v delovno organizacijo.«

Vodja ocenjuje kot vzrok za alkoholizem pri posameznikih, ne v težkem delu ali težkih delovnih pogojih, ne v medsebojnih delovnih odnosih, pač pa predvsem v nesoglasjih in razočaranju v družini. Zasvojenim lahko pomagamo le, če poiščemo vzrok in ga odpravimo. Človeški razgovor s sodelavcem ima večjo vrednost kot vsi disciplinski ukrepi. S posamezniki je v zvezi z alkoholizmom imel razgovore in misli, da so pogovori imeli pozitiven učinek.

Je pa težko imeti dialog z delavcem, ki ga je npr. spil »dva deci« in ga zaradi tega oštevati, ker ti pove, da njega vidiš, »onega, ki pa se ziblje« pred vratarjem pa nihče ne opazi.

Vodja ocenjuje, da je v delovni organizaciji uživanje alkohola v povprečju upadlo, kar pa je po njegovem mnenju pogojeno predvsem v staranju populacije delavcev in pa v splošnem upadanju standarda. Alkoholizem »preganjamo«, smo pripravljene pomagati sodelavcem pri odpravi te razvade, čeprav je vedno vodja dela, ki ukrepa s sodelavcem, negativno okarakteriziran.

Vodja šivalnice:

»Človek je opim ali slaba vest, ki se dotakne vseh delovnih sredin v DO. V naši enoti ta problem ni posebno izražen zaradi pretežne ženske strukture zaposlenih in zahtevnosti delovnega procesa po doseganju velike količine in kvalitet izdelkov. Tega pojava skoraj ni, dogodi se le v primerih določenih praznovanj, vendar se nikoli ne stopnjuje do opitosti delavcev. V preteklosti pa smo imeli nekaj »težjih« primerov zasvojenosti z alkoholom. V teh primerih je delovna okolica apelirala na vodje dela za ukrepanjem v posamičnih primerih, zasvojenega sodelavca oteževala, vendar bližnjemu sodelavcu na drug način ni pomagala.«

Direktor TOZD Frotir:

Pojav alkoholizma v naši delovni organizaciji ni posebno pereč, in je še pod kritično mejo, pač pa ocenjuje, da posamezni vodje dela nimajo enako strogih meril za ukrepanje v posameznih primerih alkoholizma. Ta neenačnost ukrepanja so lahko plodna tla za širjenje tega pojava, obenem pa je zahvaljujoče dejstvo, da je vzrok neenačnosti ukrepanja tudi prisotnost alkohola pri vodjih dela samih. Naš cilj mora biti predvsem v preventivnem odpravljanju vzrokov alkoholizma, ker bomo le na ta način pomagali ohranjati zdravje sodelavcev in pozitiven vpliv na produktivnost, delovne medsebojne odnose in varno delo. Alojz Jerman

ŠE EN PRIJETEN POČITNIŠKI KOTIČEK

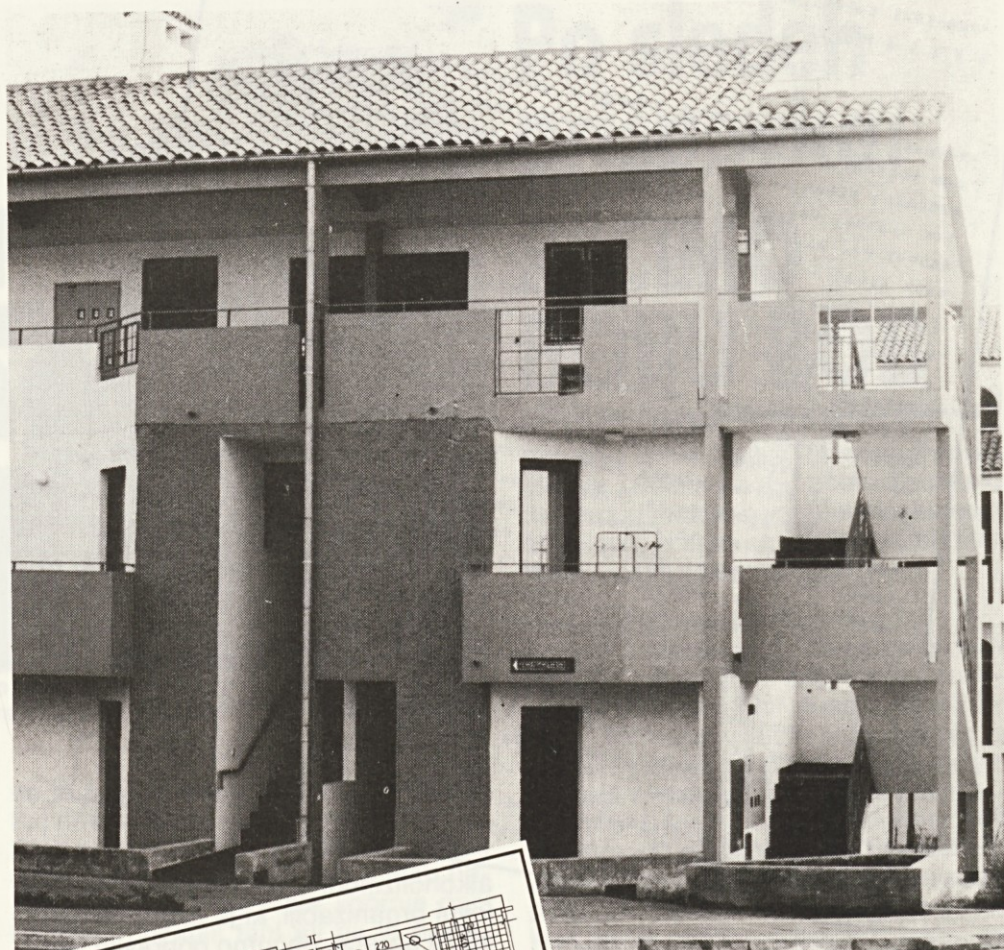
V zadnjih poznojesenskih in prvih zimskih dneh se v pričakovanju novoletnih praznikov le še tu in tam misel vrne na dneve preteklega dopusta, na tiste prijetne in vroče dneve ob morju, ki so kar prehitro minili. Vse predaleč pa je še misel na bodoči dopust, saj bo za tega še kar nekaj časa in možnosti za razmišljanje v dolgih zimskih večerih, vse tja do pomladi.

Vse manj časa za takšna razmišljanja pa ostaja tistim, ki se s turizmom in dopusti ukvarjamo kot z delom naših obveznosti. Obračuna pretekle sezone, uspehov in pomanjkljivosti nismo delali le zato, da bi sešteli številke, temveč tudi za planiranje naslednjega leta in da bi odpravili napake, ki so nam kalile tiste dneve dopusta.

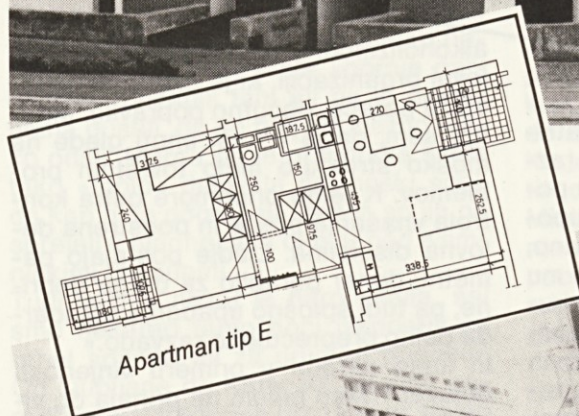
Ob zaključnem računu za leto 1986 bomo glede na uspeh poslovanja in družbene usmeritve razporedili sredstva za sklad skupne porabe in se ob tem dogovorili, koliko bomo namenili za razne osebne prejemke, materialne stroške in nabavo objektov in inventarja za naše počitnikovanje.

Želja in potreba je vedno več kot možnosti, okrogla miza o usodi doma na Rabu je nakazala velike potrebe po investiranju, prikolice so nekatere že močno dotrajane, hrana in prenočišče med dopustom naj bi bila čim bolj sprejemljiva tudi za plitve žepe. Vsem delavcem in željam po takšnem ali drugačnem dopustu pa se zaenkrat še ne da ugoditi, saj je kapacitet zaenkrat premalo. V letu 1986 je bil na področju družbenega standarda storjen korak naprej, prelomili smo tarna nje, da sezona traja samo dva meseca. Z nakupom lične hišice v Termah Čatež smo sezono podaljšali na vse leto in po interesu delavcev sodeč, je bila investicija zadetek v črno.

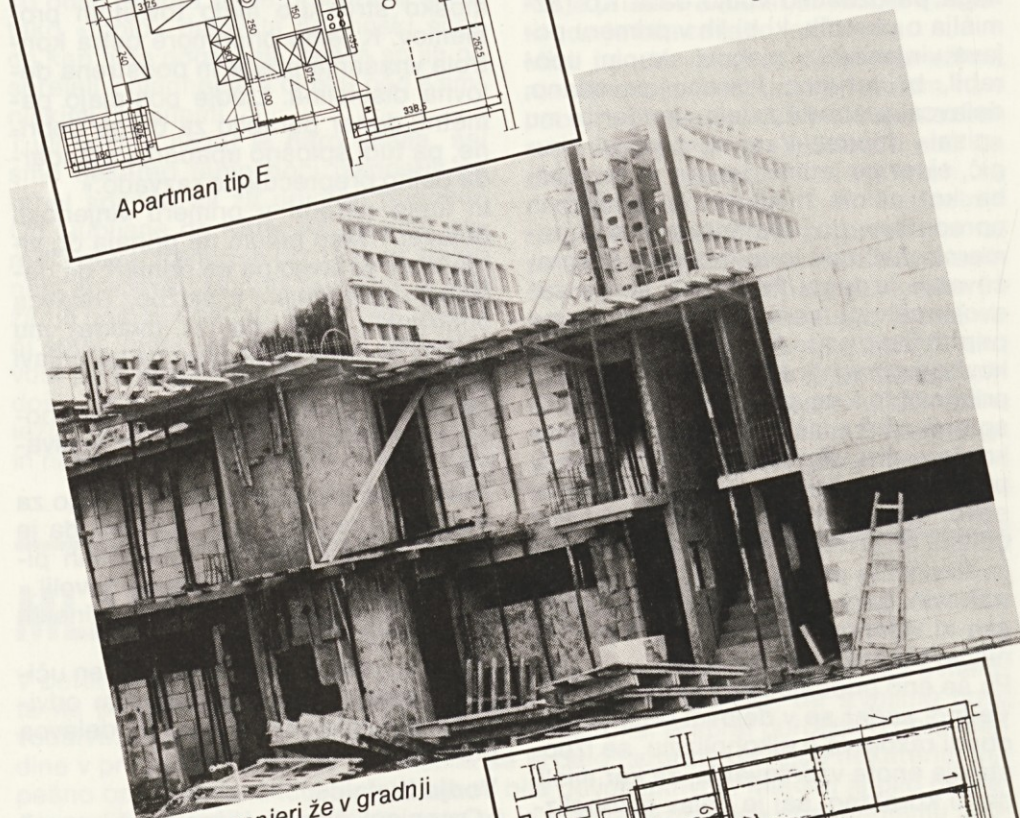
Ob razmišljanjih, koliko in kako porabiti sklad skupne porabe za investicije v naslednjem letu, je topel sončni žarek prodril v zamegljeni Kamnik in našo delovno organizacijo iz Marede,

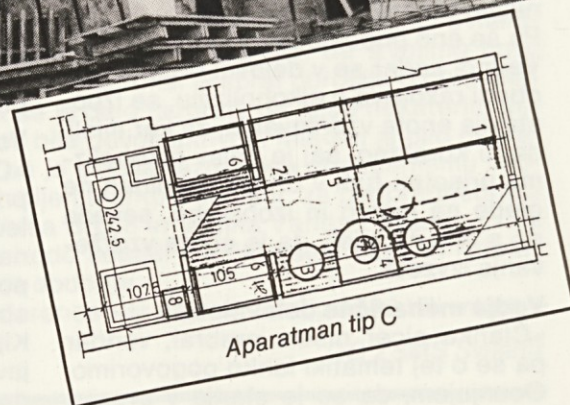
Takole bosta izgledali, ko bosta gotovi

Apartman tip E

Naši garsonjeri že v gradnji

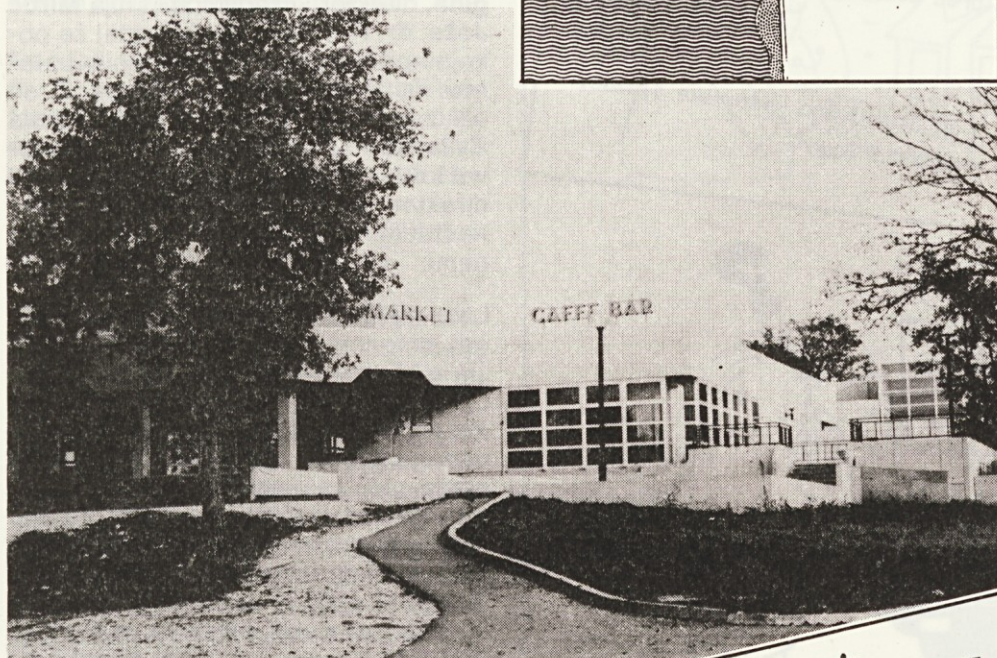
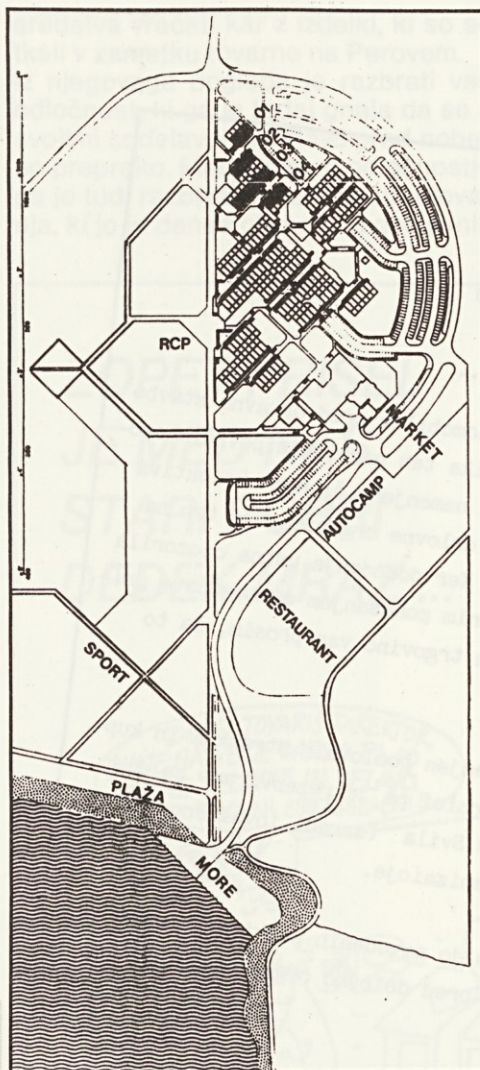

Aparatman tip C

kampa med Umagom in Novim gradom. Ponudila se je možnost nakupa garsonjer. Evroturist iz Poreča v Maredi zaključuje izgradnjo počitniškega naselja in pretežni del garsonjer je prodan ali rezerviran. Gradnja teče s polnim zamahom, saj gradbena podjetja ob zimskem istrskem soncu lahko nemoteno delajo. Po razgovorih z investitorjem in ogledom objektov ter ugotovitvi možnosti v delovni organizaciji je bila dana zelena luč za rezervacijo dveh garsonjer.

Večja meri 33,56 m² in ima poleg predprostora in kopalnice s sanitarijami še dnevni prostor in splanico, oba prostora pa se zaključujeta še z manjšima balkonoma. Kuhinjska niša je bila s projektom predvidena v predprostoru, na predlog strokovnjakov v eni kamniški delovni organizaciji, ki v teh objektih že imajo kupljene garsonjere, pa smo prosili za spremembo napeljave instalacij za kuhinjski blok v dnevni prostor. Poleg tega pa v dnevnem prostoru naj ne bi bil tapison, temveč topli pod in s tem nedvomno povečana udobnost ter možnost čiščenja.

Manjša garsonjera ima le borih 12,67 m² in bo lahko nudila zatočišče največ dvema odraslima dopustnikoma z

V naselju je tudi velika trgovina

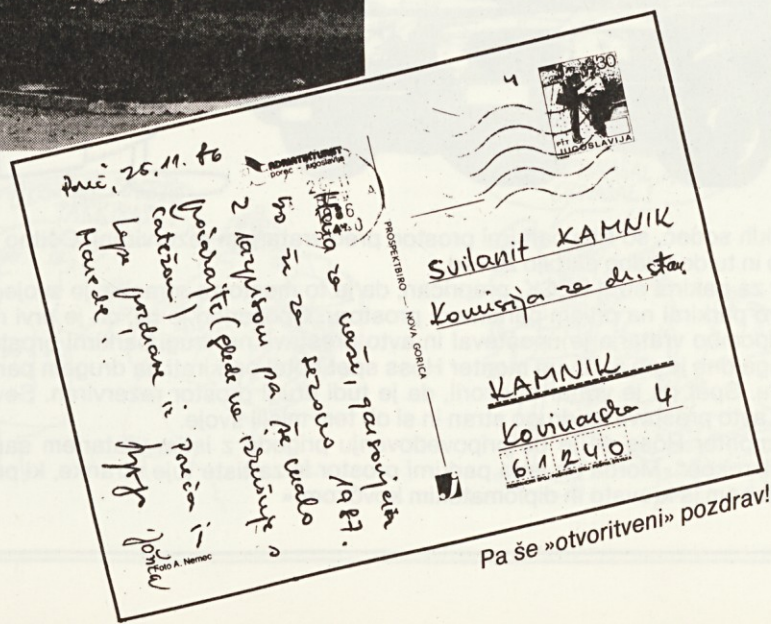
manjšim otrokom. Ker pa je ta garsonjera v pritličju, se dnevni prostor nadaljuje v vrt oziroma teraso in s tem povečuje možnost ureditve in povečanje udobnosti sicer majhnega prostora. Glede na namen in možnosti bo notranja oprema morala biti izbrana skrajno skrbno in preudarno. Osnovna zamisel pa je izdelana v nabavi tipske kuhinje, nekaj omarami ter posteljami, pogradi in kombiniranimi sedežnimi garniturami.

Z nakupom garsonjere se bo popestrila naša počitniška ponudba, tistih, ki bodo odpadli s seznama bodočih dopustnikov v naših kapacitetah bo kar nekaj manj, sezona se bo v bodoče lahko začela prej in potegnila v september. Pa tudi ob prvomajskih, novoletnih praznikih in ob Dnevu republike bo mnogim sprememba klime in nekajdnevni oddih prav dobrodošel.

Seveda, vse te želje in razmišljanja imajo tudi svojo temno stran, vrednost m² stanovanjske površine dosega kar lepo številko in za obe garsonjeri bo potrebno v aprilu odšteti iz sklada skupne porabe približno 20.000.000 din. Več kot 5.000.000 din pa nas bo stala tudi notranja oprema. Verjetno zaradi te investicije ne bo možno obnoviti kakšne prikolice, počakati bo morala notranja oprema na Rabu, nekoliko bo morda manjše regresiranje nočitev in prehrane. S tem pa bomo bogatejši za objekt, ki smo si ga že dolgo želeli, ki nam bo prinesel prijetno spremembo. Možnosti za nakup podobnih objektov so zelo različne, danes je to možno ob sorazmerno dobri lokaciji, kdaj in kje bo naslednja možnost, pa se danes ne ve. Zato pri nakupu ni za modrovati, odločiti se je potrebno glede na možnost in sredstva.

Ko si bomo ob vstopu v Novo leto v družini in s prijatelji zaželeli srečno 1987, bodo garsonjere pod streho, tečejo pa že tudi notranja instalacijska dela. Po pogodbi bodo objekti zaključeni v maju 1987 in če ne bo kakšnih nepredvidenih zapletov, se bo nekaterim delavcem Sivilanita lahko uresničila novoletna želja, da bi z družino preživel dopust v garsonjeri v Maredi, kar smo v preteklosti mnogokrat zavidali našim znancem in drugim delovnim organizacijam, bo tudi za nas postala uresničena želja, da bomo imeli več možnosti za koriščenje letnega dopusta in višji počitniški standard.

Bogo Wiegele

BODICA

 SVILANIT KAMNIK
 SPLOŠNO KADROVSKA SLUŽBA

O P O Z O R I L O

Tov.

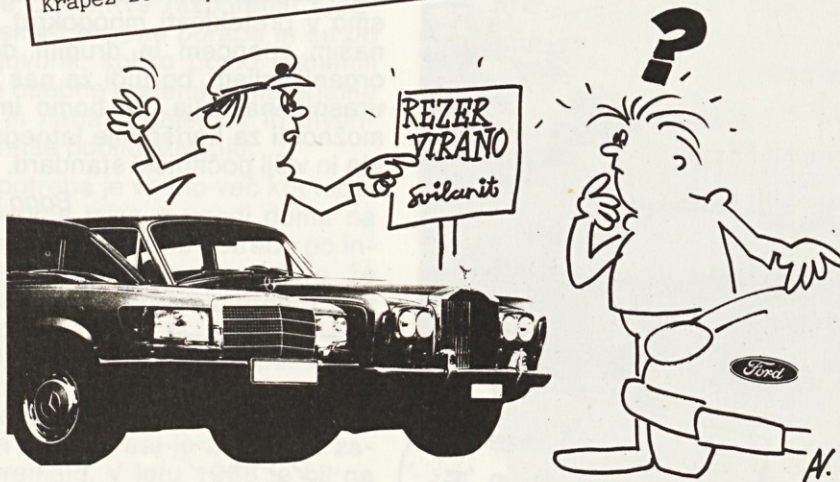
Glede na problem parkiranja osebnih avtomobilov pred upravno stavbo in trgovino, vas kot pogostega koristnika teh parkirnih površin opozarjam, da koristite parkirišče, ki je namenjeno članom kolektiva na urejenem parkirišču na južnem delu delovne organizacije ter na zahodnem delu na Dornikovem travniku. Ker dosedanja ustna opozorila niso dosegla svojega namena in s takšnim ponašanjem onemogočate prihod strank v delovno organizacijo in trgovino vas prosim, da to opozorilo resno upoštevate.

Parkirni prostor ob trgovini je namenjen poslovnim strankam in kupcem v trgovini, parkirišče ob vratarnici pa je rezervirano za direktorja DO, vodjo proizvodnje TOZD Svila (zaradi invalidnosti) ter ostale vodilne delavce delovne organizacije.

Prosim vas, da s primernim odnosom do navedenih parkirnih površin omogočite normalno delo in promet pred delovno organizacijo.

Obveščeni:

 Zver Jože, Lah Srečo,
 Drešar Marja, Ferbežar Igor,
 Palma Marija, Beganovič Salem,
 Krapež Boris, Brozovič Igor.

 Vodja splošno kadrovske službe:
 WIEGELE Bogo

Po znakih sodeč, so trije parkirni prostori pred vratarjem rezervirani. Očitno vratarji to vedo in tu dosledno skrbijo za red.

Monter za parkirni stroj BECK, prepričan, da je to mesto za stranke, je svojega Forda Siero parkiral na prvem parkirnem prostoru. Opozorjen je bil, da je prvi rezerviran. Pripombo vratarja je upošteval in avto prestavil na drugi parkirni prostor. Naslednjega dne je ob 5.45. uri monter Höss spet hotel parkirati na drugem parkirnem prostoru. Spet ga je vratar opozoril, da je tudi drugi prostor rezerviran. Seveda je monter avto prestavil na drugo stran in si ob tem mislil svoje.

No ja, monter Höss se je ob pripovedovanju prigode z istim vratarjem samo namnehnil, rekoč: »Morda pa je ta parkirni prostor le za tiste tuje stranke, ki pridejo z Mercedesom, s kravato in diplomatskim kovčkom!«

AN

KDO SO NAŠI ČASTNI GOSTJE?

Da imamo častne goste v Svilanitu? Seveda jih imamo in prav je, da se jih spominjamo tudi sedaj, ko se veselimo dobrih poslovnih rezultatov, kajti nedvomno je, da nam je zgodovina Svilanita za vedno zapisala nekatera imena, ki so nam še kako pomagala na tiste prve stopničke k uspehu pred več kot dvajsetimi leti.

Kdo so častni gostje naše tovarne? To so ljudje, katerih poslovnost in prijateljstvo je bilo še več kot to; to so ljudje, ki so z nami souresničevali naše želje po razvoju; to so: nekdanji direktor »Tekstil« Ljubljana **Lampe Vilko**, predstavnik »Jadran« Sežana, **Prešeren Ciril**, predstavnik Združenja hotelskih organizacij **Tišlarič Toni**, predstavnica Modne Hiše **Hlebec Regina**, direktor »Predilnice« Litija **Mirtič Jože**, dr. **Kirn Milan** in žal, zdaj že pokojni predstavnik zdravstvenih ustanov **dr. Beninger**. To so ljudje, ki so bili z nami v najtežjih časih razvoja Svilanita, o njih pa nam je pripovedoval tov. Marcijan Stane, naš dolgoletni direktor delovne organizacije, ki je z neštetimi vezmi in spomini še vedno z nami:

Leta 1962 je kolektiv Svilanita dosegel prvo milijardo dinarjev dohodka. To je bil dogodek, ki smo ga bili delavci izredno veseli in se ga vedno s ponosom spominjamo. Zanos nad uspehom nam je dal krila, ki naj bi nas ponesla k najpomembnejšemu cilju: združiti vse razmetane obrate za eno ogražo in proizvodnjo specializirati na dva osnovna artikla, to je proizvodnjo frotirja in svile. A da bi osvojili te cilje so bila potrebna sredstva, teh pa je bilo v tovarni in kamniški banki zelo malo.

Pa smo delavci Svilanita stisnili glave skupaj in se složno odločili, da bo prvi korak k uresničitvi teh želja uvedba tretje izmene. Seveda se je s to proizvodnja povečala, rasel je tudi prihodek, a premalo za izgradnjo nove tovarne in nakup strojne opreme. Pa smo se domislili novih poti; potrkali smo na vrata poslovnih partnerjev, ki so bili v tistih časih več kot to. Bili so prijatelji in so znali razumeti naše goreče želje. Razumeli in spoštovali so

tudi vnemo in delavnost Svilanitovih delavcev in zato širokogrudno ponudili prijateljsko dlan. Tako je tov. Lampe Vilko storil vse, da smo dobili prepotrebna finančna sredstva za nakup prvih žakardskih statev f. Giani v Italiji, carinske in devizne obveznosti pa so nam pomagali kriti v Jadran Sežani. Z vključitvijo teh statev v proizvodnjo in uvedbo tretje izmene je narasla proizvodnja frotirja in se začela uresničevati tudi želja, da se proizvodni obrati združijo na enem mestu – Perovem.

Zaradi povečane proizvodnje je bilo potrebno organizirati prodajo in marketing službo. Tako smo v sodelovanju dr. Beningerja kot predstavnika zdravstvenih ustanov, Tišlaric Tonija kot predstavnika hotelskega združenja in Hlebec Regine kot predstavnice Modne hiše prvič zaorali pravo komercialno ledino v tržišču na področju opreme zdravstvenih in hotelskih organizacij.

Zaradi takšnega sodelovanja ni bilo nikakršnih problemov s prodajo proizvodov.

Vsekakor pri tem ne smemo prezreti velikih zaslug za nemoteno proizvodnjo Predilnice Litija in njenega direktorja Mirtič Jožeta, ki je vedno razumel probleme kolektiva in tudi v času pomanjkanja bombaža zagotavljal zadovoljive količine bombažne preje.

Na kraju je prav, da se spomnimo tudi dr. Kirna, našega dolgoletnega obratnega zdravnika, ki je znal s svojimi človeškimi dobrinami in humanimi odnosi ustvariti vzdušje, da je vsak član kolektiva šel k njemu kot k svojemu očetu in se vračal nazaj v svojo delovno sredino zdrav in zadovoljen.

Morda prva milijarda, ki je nekak mejnik v razvoju Svilanita in tudi naša »rdeča nit« vsakoletnega praznika tovarne, v današnjih časih ne pomeni veliko. Vendar nikakor ne moremo mimo tega, da je prav ta milijarda temelj, sedanjemu uspehu poslovanja in razvoju tovarne, ki iz te skromne milijarde že prihaja naproti tisočim milijardam skupnega prihodka. Zato menim, da je prav, da vsi delavci Svilanita vedo za ta košček zgodovine tovarne, predvsem pa, da so dobri poslovni in prijateljski odnosi najpomembnejši in edina garancija za dobro poslovanje delovne organizacije.

To pa je bila tista odlika Svilanitovcev, ki smo jo vedno upoštevali in negovali do sedanjih časov.

Tov. Marcijan se je v mislih še vračal v šestdeseta leta; ni še pozabil ropota novih žakardskih statev, ki so jim namenili mesto v nedograjenem, z lesom »zaplankanem« prostoru na Perovem in ni pozabil, kako srečni so bili tedaj, ko so smeli dinarska in devizna

sredstva vračati kar z izdelki, ki so se tkali v zametku tovarne na Perovem. Iz njegovega pogleda je razbrati vso odločnost, ki ga je tedaj gnala da se s svojimi sodelavci ni ustavil pred nobeno prepreko. Med njegovo odločnostjo pa je tudi razbrati mehko spoštovanja, ki jo je danes ohranil do poslovnih

prijateljev, ki so tovarni Svilanit stali ob strani v najtežjih časih. Z mešanimi občutki odločnosti, ganjenosti in ponosa sem se od njega vračala v tovarno in zabeležila ta zapis za – vas. Tudi zato, da bi častnih gostov, ki bodo kmalu srebrni, ne bi pozabili!

Ivana Skamen

ZOPET PRIŠEL JE MED NAS, STARI DOBRI DEDEK MRAZ ...

TA AMERIKA . . .

Ženski glas po zvočnikih je že pozival: »Potniki za let JAT 574 Pittsburg, prosimo, pomikajte se proti izhodu številka tri«. Še tisti trenutek, s kovčkom in letalsko vozovnico v roki, nisem mogla verjeti, da resnično potujem v Združene države Amerike. Amerika tako domače in popolnoma neznano zveni obenem. Prava Amerika (kot v slangu pravimo kakšni dobri stvari ali dogodku) se je pojavila že v letalu. Polet z letalom DC 10 z 11 potniki in 13 člani posadke je res posebno doživetje. Stregli so nas izvrstno, pa najbrž niso porabili niti četrtino hrane in pijače. Med poletom sem razmišljala o Ameriki, o vsem, kar sem že brala, gledala na TV in na filmih. Pravzaprav se mi je zdelo, da vem ogromno, saj vsak dan zasledim najmanj tri zapise o tej deželi. Vedela sem, da je Amerika dežela neskončnih možnosti, bogastva in obenem bede, razsipništva, razuzdanosti; dežela čudovitih trgovin, galerij, muzejev, restavracij...

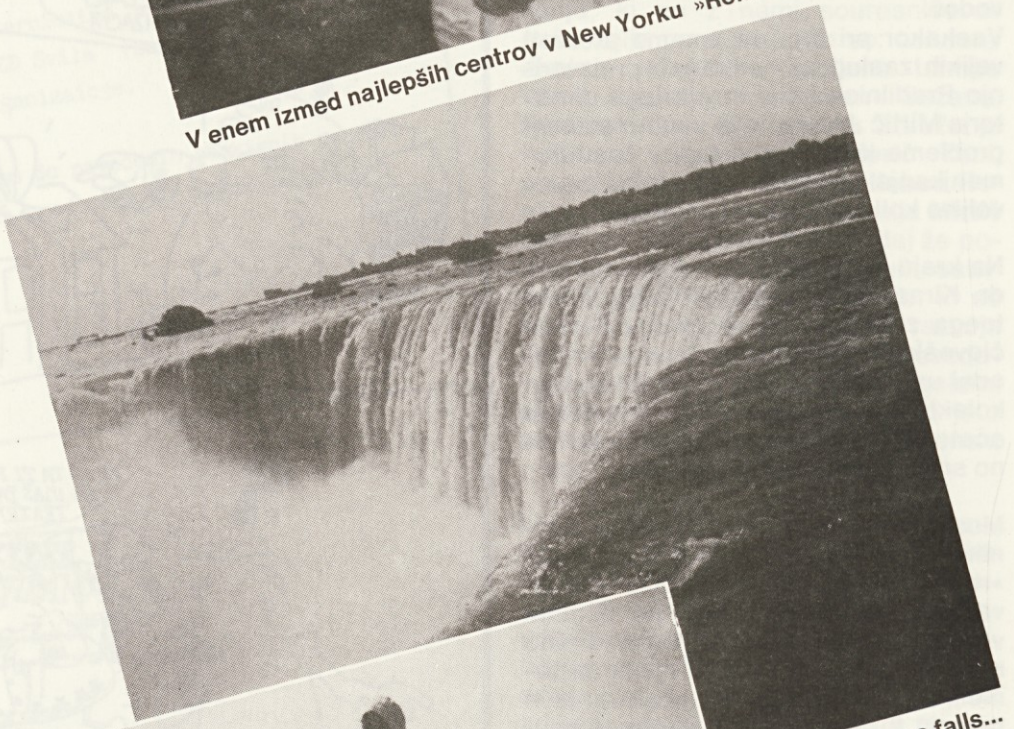
»Čaj, kavo?« Stevardov glas me je iz razmišljanja spet postavil v udoben sedež letala. Pod nami so izginjali in se zopet pojavljali gozdovi, polja, reke, gore, pa spet gozdovi, polja... Sem ter tja je kakšen oblček zakril sicer jasen pogled na to našo zemljo, ki jo prekriva kopno in ogromni oceani. Nikoli v življenju še nisem videla toliko vode kot v tistih treh urah, ko smo leteli nad Atlantikom. Modrina neba se je na obeh straneh zlivala z modrino morja. To neskončno modrino je sem ter tja prekinila svetlejša veriga, ki se je končala, ali pa tudi ne, z delčkom kopnega. Potovanje je bilo kmalu končano.

»Dragi potniki privežite pasove, ugasnite cigarete. Čez nekaj minut bomo pristali na Pittsburgškem letališču. Želimo vam prijetno bivanje v ZDA.«

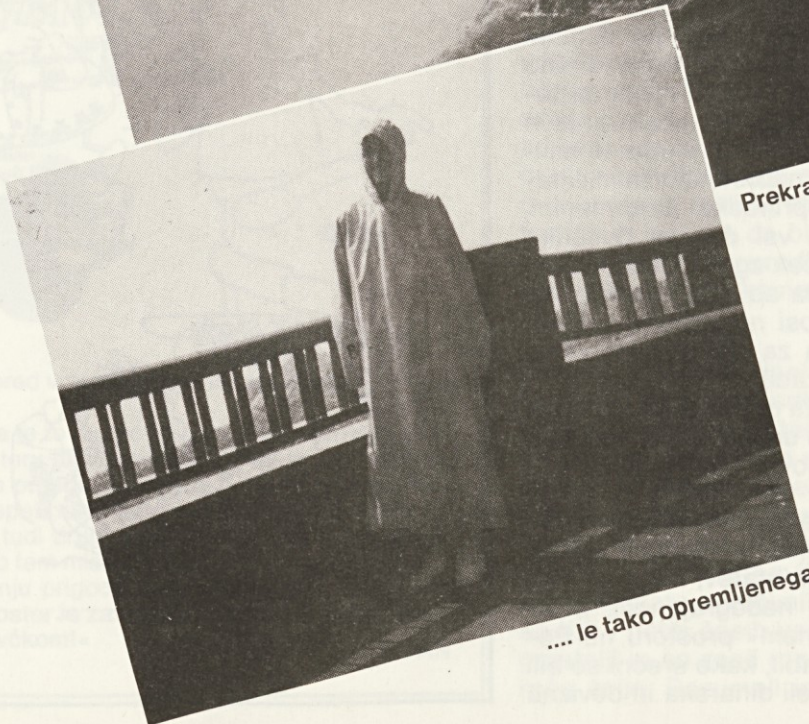
Morda se bo kdo nasmehnil ob misli, da se lahko izgubiš na letališču, ampak ta najbrž ni prišel dalje od Brnika. Tukaj bi se lahko izgubil, da te še našli ne bi. Po opravljenih formalnostih na carini, sem se s kovčkom v roki in s tesnobo v srcu ozirala po znanih obrazih. Še dobro, da sem jih kmalu zagledala, saj sem se počutila kot mravlja v svetu velikanov. Ko sem sedela v avtu sem se zopet počutila varno. Z gostitelji smo prijetno kramljali, saj jih je zanimalo, kako je v Jugoslaviji. Na poti v moj začasni dom sem presenečena spoznala, kako hitro smo prišli na podeželje. Še dobro si nisem odahnila, ko so za nami ostale stolpnice in ogromne tovarne, začeli so se prostrani travniki in polja. V hiši sem dobila sobo in domačnost. Toplina, ki je vladala v njej je kmalu pregnala tremo. Nikoli si ne bi mislila, da so Američani sposobni dati svojemu domu toliko topline, ko pa vedno nekam hitijo in nimajo nikoli časa niti za kuho. Večinoma se hranijo v restavracijah s tako imenovano »fast food«. Bil je nadvse zanimivo kositi v kitajski, japonski,

V enem izmed najlepših centrov v New Yorku »Rokfelerju«

Prekrasni Niagra falls...

.... le tako opremljenega te ne zmočijo

havajski ali vegetarjanski restavraciji, vendar pa je vsa hrana z večjim ali manjšim poudarkom sladkorja. Hrana ni bila niti najmanj po mojem okusu, zato sem si raje pred obrokom v restavraciji privoščila »pomfri« (le ta je bil podoben našemu), saj pri piščancu s sladko ananasovo omako nisem vedela, ali mi bo želodec to hrano sploh lahko prebavil.

Ko pa sem si ogledovala izložbe butikov in drugih ekskluzivnih trgovin, sem zagotovo vedela, da bo ostala moja želja nepotešena. Lahko si mislite, kakšno doživetje je gledati izložbe butikov vseh svetovno znanih kreatorjev, za katerih imena si v življenju samo slišal ali pa si pri »Zrcalu tedna« videl odlomek iz modne revije. Neskončne ulice samih elitnih trgovin, restavracij in hotelov te očarajo in obenem napolnijo v vprašanji: »Čemu vse to bogastvo, za koga?« Za tisto peščico ljudi na svetu, ki so si ponavadi z neumnostjo drugih nakopali ogromno bogastvo; za njih, ki ne vedo več, kako bi zapravili svoj denar.

Človek se čudi, kako lahko vsi ti ljudje, ki živijo v New Yorku pridejo pravočasno na

delo. Ulice so zatrpane z taxiji, ogromnimi limuzinami, avtobusi so polni, metro prav tako in to ne samo ob konicah, ampak ves dan in še ponoči se ne poleže hrup z ulic. Na cesti je neprestano ogromno ljudi. Med njimi ogromno malih tatičev, ki se z žeparjenjem preživljajo. Vendar pa vse te ogromne stolpnice in stavbe skrivajo za svojimi zidovi nešteto ljudi, ki so med vso to množico neskončno osamljeni in z večnim strahom pred kriminalci. Večina med temi ljudmi vse življenje hiti od doma do službe in se peha za denarjem, potem pa jim zmanjka časa, da bi ta denar zapravili. Med službo skočijo do prve »fast food« restavracije, si privoščijo hamburger ali hot-dog, le to na hitro pojejo z plastičnimi vilicami in noži in nato vse to zavržejo. Le kam gredo vse te gore odpadkov. Amerika se bo kmalu zadržila v lastnih odpadkih in plastiki, ki jo srečaš na vsakem metru ameriškega načina življenja.

Večini pehanje za zelenimi bankovci onemogoča, da bi lahko uživali vse možnosti,

ki jih nudi ta dežela. Vsa gledališča in kino dvorane, kjer lahko gledaš najnovejšo svetovno filmsko produkcijo ti nudijo izreden občutek, vendar najbrž le človeku, ki tega ni vanjen. Američanu je primiera filma vsakdan, ki so ga navajeni. V ogromnih galerijah in muzejih si lahko ogledaš vse znamenitosti sveta. Američanu ni treba v Egipt, da bi videl piaramide, lahko si ogleda pravo piramido v muzeju. Vendar pa se človek zgrozi, kaj vse so nagrajali po svetu in položili svojim ljudem pred noge. Amerika ne pozna tradicije in zgodovine, saj je njihova zgodovina stara le okoli 200 let. Kljub vsemu pa se zdi, da so Američani razvoj človeštva in civilizacije, ki je trajala par tisoč let, strnili v teh 200 let.

Edino, na kar so Američani resnično ponosni, je njihova država, demokracija in predsednik.

Vstali smo že ob petih zjutraj, da smo dobili vstopnice za ogled Bele hiše. Predsednikovo bivališče je obdano z ogromnim parkom in veličastna hiša v kolonialnem slogu deluje kot dvorec. Notranjost Bele hiše je obdana z razkošnimi cvetličnimi arazmaji. V hiši je ogromna knjižnica in delovni kabineti, v katerih predsednik sprejema svoje goste in sodelovce. Pazniki budno spremljajo obiskovalce in za varnost predsednika jamčijo z življenjem.

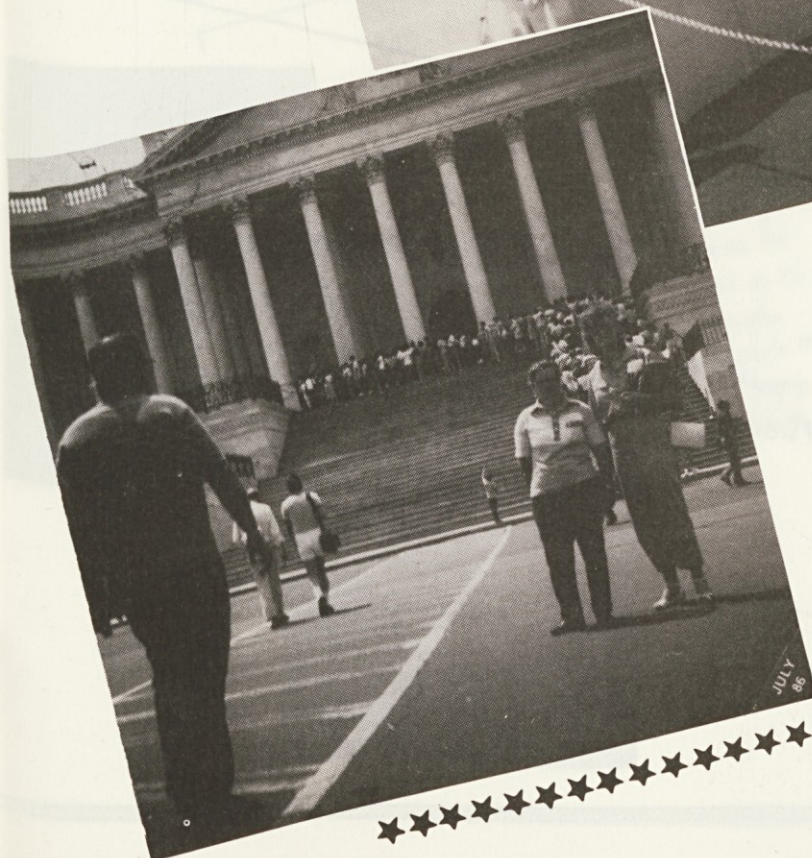
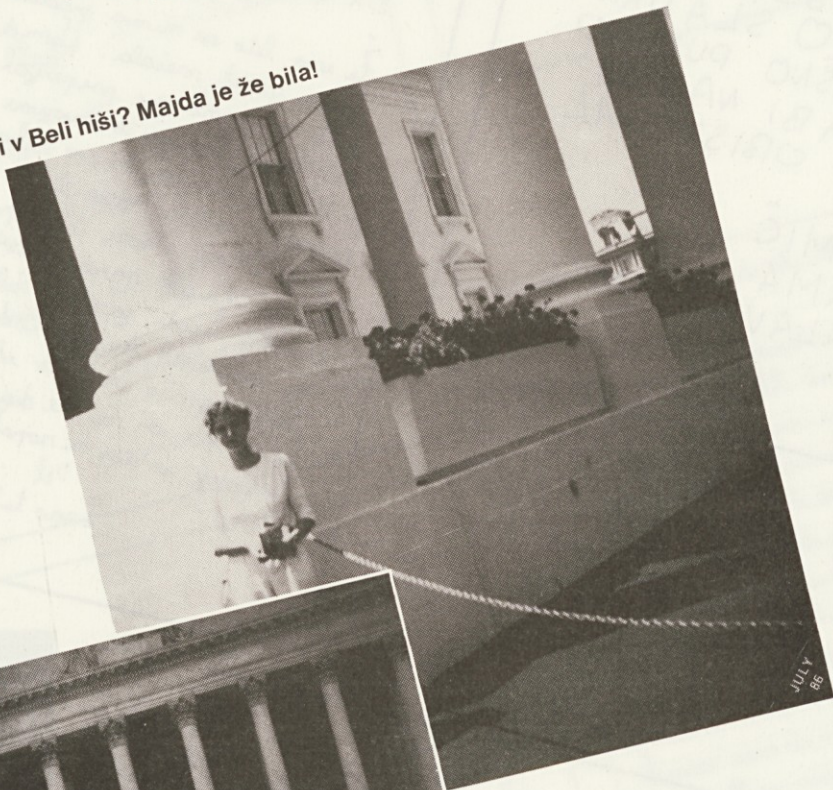
Ko sem se poslavljala od Washingtona so za mano ostajali čudoviti muzeji in velike stolpnice, ki so kot v nebo vpijajoči ljudje, ki hlastajo za zrakom in zelenjem. Čeprav so velika mesta posejana s prostranimi parki, pa doživiš pravi stik z naravo šele na podeželju. Tudi na znamenitih Niagarskih slapovih je boj za turistne in dolarje prerasel željo po neokrnjeni naravi. Slapove obdajajo hoteli, ki so po število že presegli število brzic. Voda, ki prši naokrog, pa nikdar ne prežene trgovcev, ki ponujajo spominke na znamenite slapove.

Spomini na slapove, spomini na New York, Washington, na trgovine, muzeje, galerije spomin na TO AMERIKO, ki leži na severnem delu severne ameriške celine, so mi prepletale misli, ko sem komaj lahko zaprla kovčke. Slovo je bilo težko; slovo od prijateljev, slovo od Amerike, slovo od drugačnosti, ki sem jo želela spoznati, v kateri pa kljub vsem ponujajočim se možnostim težko najdeš svoj prostor za življenje.

Ko sem na Brniku zopet stopila med domače, sem kljub nabito polnemu letališču čakajočih ljudi začutila, da mi ta peščica slovenskega naroda pomeni lepoto, svobodo in mi daje krila za življenje.

Majda Jereb

Ste že kdaj bili v Beli hiši? Majda je že bila!

Capitol v Washingtonu

ZAHVALA

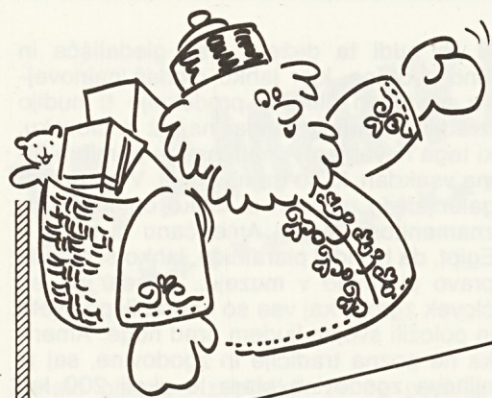
Ob boleči izgubi moje mame se najtopleje zahvaljujem sodelavcem in sodelavkam iz previjalnice za darovani venec, denarno pomoč in izrečeno sožalje. Vsem še enkrat hvala. Janez Teran

ZAHVALA

Ob nenadomesljivi in boleči izgubi mojega dragega moža se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za sočustvovanje, darovano cvetje, spremstvo na njegovi zadnji poti in pomoč, ki ste mi jo izkazali v času boleče izgube

Mari Grad

DRAGI DEDEK MRAZ

ZELO SE VESELIM
DEDKA MRAZA V SVI-
LANI TU KJER DELA
MAMICA Z BRATCEM
SE VEDNO POGOVARJATA
KDAJ BO PRIŠEL RADA BI
DA BI MI PRINESEL NEKAJ
ZA SOLO, MALO SLADKARJ
PA TUDI KAKŠNO PUNČKO
ŽELIM SI DA BI NAS ŠE
DOLGO ČASA OBISKOVAL

ILMIČ
IRMA
KLAVČIČEVA 2

DRAGI DEDEK MRAZ

Že eno leto se nisva videla, vedaj se
bova ropet srečala. Vem da se
boš so srečali pripeljal iz
srečnih krajov so srečni prijatelji
netlehi, jeleni, rajčki, so seboj psboš
pripeljal veliko denil na novo otroke.
Toto te vsi otroci nastopno priza-
kujajo, da jih razveselijo z darci.
ami. Tudi jaz si želim, da bi
mi prinesel knjigo, Ustarih, karkoli
lepo igrajo in hroš ročadhoriz.
Tolim pa vsi so to, da leto mine
čimprej in da se ropet vidimo.

Lepo te pozdravlja Denis

Dragi dedek mraz!

Jaz imam veliko želja. Rada bi punčko
zlatimi lasmi, miki miško in polhen koš
sladkarij.

SIMONA

